

כחלוקה ואתם מחלוקים אותו וזהו ומחלוקים את זכר השבת אתו ב' מדוע וזהו מלשן הדין וזהו שבת פירוש שבת פירוש שבת פירוש שבת

ועל אתכסאו מפסא ארני
המלך רגרי ומר עזוקתכו
ונגלו הנביא ונניח בזוהר
והכרהו הפולני ורכב את
את שלמה על פדות המלך
דוד וילכו אתו על אחוזקה
עזוק הפסא אתקרו השמן
האמל ומשח את שלמה נתקע
בשופר ויאמר מל העם יחי
המלך שלמה ומעל כל העם
אחריו והעם מחללים בחללים
ושמחים שמחה גדולה והבקע
הארץ בקולם וישמע ארניה
וכל הקראים אשר אתו והם
כזו לאכל וישמע ויאב את
קול השופר ויאמר מרוב
קול הקרנה הומה עורגו
לדוד והנה ונעו בן אסתר
הפסו בא ויאמר ארניהו בא
כי איש חיל אתה וכוב
הבשר וינעו ונעו ויאמר
לארניהו אבל ארניהו המלך
דוד המלך את שלמה וישלח
אתו המלך את עזוק הפסו
ואת גלו הנביא ובניחו בן
יהודע והפרתו והפלתו נדבבו
אזו על פדות המלך ונמשחו

אלו עזוק הפסו ועל הנביא
למלך בגחזו ועל משש שמחים
ובהם הקרנה הוא תקול אשר
שמעם וגם ישב שלמה על
כסא המלכות וגם באו עבדו
המלך מיד את ארניהו המלך
דוד לאמר יושב אלהך את
עם שלמה משמח רגלו אתכסא
מכסאך וישתחו המלך על
המשבצ' וגם כסא אמר המלך
ביום יתח אלה ישראל אשר
נתן הקים ושב על כסאו ועני
ראותו וחררו וקמו כל
הקראים אשר לארניהו ויבנו
איש לדרכו וארניהו ורא
מפני שלמה והם חררו וחררו
בקרנות המזבח ויעז שלמה
לאמר הנה ארניהו ורא את
המלך שלמה וחרר ארזו
בקרנות המזבח לאמר ישבע
לו כיום המלך שלמה אם
נמלת את עזוקו בחרב ויאמר
שלמה אם יחיה לבן חיל לא
יפל משערתו ארעה ואם
על הפסא ונתן וישלח
המלך שלמה ומרדח מעל
המזבח וילא וישתחו למלך
שלמה ויאמר לו שלמה יחי

למלך
והרבן יכר דוד למען ויעו
את שלמה בנו לאמר אנכי
הולך בדרך מן הארץ ונחנה
ונחית לאיש וישמר את
משמרתו ויחזו אלהך ויבנו
בדרכו לשלוח חתנו מעז
ומשפטו ועדומו פרוגו ויהו
כישל ויעז פשעו את מן
אשר תעשה ואת אשר
תפנה שם ימעו וקום ויחזו
את דבר אשר דבר על למען
אם ישמרו בניך את דרכי
ללכת לפני באמת בכל ימי
ונכר נפשו לאמר לאהבת
לך איש מע כסא ישראל
וגם אתה ירעה את אשר
עשה לו ויאב בן צרעה את
עשה לשני שרי עבדו
לשרא לאבני בדין ועמם
בדלתו ויחזק וישם דמ
מלחמה בשלם ויגלו ויהו
מלחמה בחזרנו אשר
במתנו ובנעלו אשר ברו
ועשית כחכמתך ויאמר
שיבתו בשלם שאל ויבנו
בדולו הגיעו לעשות ויהו
וחזו באבן שדונך בליו

הרבן אלי בברחו מפני
את שלום אחיך והנה טעך
שמעו בנרא בן חמני
מבחרים וחקו קולנו ללוח
נמרעת חוס לכוני מחנים ויחזו
יד ליהודי יחזרו ואשעו
ביחוד לאמר אם אמרתך
בחרב ועתה אל תקוהו כיאש
חכם אתה וירעה את אשר
תעשה לו וחזרת את שיבתו
בדם שאול וישכב דוד עם
אבתו ויקבר בעד דוד
ויומם אשר מלך דוד על
ישראל ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים בירושלם
מלך שלשים ושלש שנים
ושלמה ישב על כסא דוד ארבע
ושלש שנים מאד ויבא
ארניהו בן חזיה אל בית שבע
אשר שלמה ותאמר השלום
בואך ויאמר שלום ויאמר דם
לך אלהי ותאמר דבר ויאמר
את מרע פל הוהת המלוכה
ועל שמו כד אשר אל פנתם
למלך ותקם מלכות ונתן לאחי
מן מיתות מיתת לו ועבדך
שאל אתה אנכי שאל מאתך
אל תשבו אתפני ותאמר אלו

דבר ויאמר אמרנא לשלמה
המלך כי לאשוב אתפניך ויהו
אתאבישג השונמית לאשר
ותאמר בת שבע טוב אנכי
אדבר עליך אל המלך ונתבא
בת שבע אל המלך שלמה לבן
לו על ארניהו וקם המלך
לקראתה וישתחו לה וישב
על כסאו ותשם כסא לאם
המלך ותשב לימינו ותאמר
שאלה אתה קטנה אנכי
שאלת מאתך אל תשוב את
פני ואמר זה המלך שאל
אמני כי לא אשוב את פניך
והיאמר נתן את אבישג השונמית
לארניהו ויאמר ויעל המלך
שלמה ויאמר לאמו ולמד
את שאלת את אבישג השונמית
לארניהו ושאל לו את המלוכה
כך הוא אחי הגדול ממני ורו
ולא יבנו הפסו וליואב בן
עריהו וישבע המלך
שלמה ביחוד לאמו כי ויעשה
לו אלהים וכה מוסף כובב נפשו
דבר ארניהו את הוצר מוח
ועשה חלמות אשר הכיניני
ומו שילבי על כסא דוד אבני
ואשר עשה לבית באשר

דבר בן הקים וימת ארניהו וישוח
המלך שלמה בן בניחו בן
יהודע ופגע בן וימת
ולא יבנו הפסו אמר המלך
ענתה לך על שירובי איש
מות אתה וזמם הוצר לא
אמיתך מנשאת את ארזו
ארני חזו לפני דוד אבני ויהו
בכל אשר התענה אבני ויעז
שלמה את אבדו מחיות כחו
ליתוח למלא את דבר יהודע
אשר דבר על בית עלי בשלח
והשמעתי באה עירי ואב
כי יואב נכוח אחיך ארני
ואחרי אבי שלום לא נסוד
וננס ויאב אל אהל חזו ויחזו
בקרנות המזבח ויעז למלך
שלמה כי נס יואב אל אהל
יהוה והנה אצל המזבח וישלח
שלמה את בניחו בן יהודע
לאמר ק' פגע בן ויבא בניחו
אל אהל יהוה ויאמר אלו כה
אמר המלך עא ויאמר לא מן
פה אמרת וישב בניחו את
המלך דבר לאמר כה דבר
וואב וכה ענני ויאמר לו
המלך עשה באשר דבר ויעז
בן ויהודע וחסדות חסותם

ויהוה ויאמר אלו כה אמר המלך עא ויאמר לא מן פה אמרת וישב בניחו את המלך דבר לאמר כה דבר וואב וכה ענני ויאמר לו המלך עשה באשר דבר ויעז בן ויהודע וחסדות חסותם

מלך ה' וישם שלמה אתה ויאמר שאלה אתה חזיה את אבני דוד ויהוה ויאמר אלו כה אמר המלך עא ויאמר לא מן פה אמרת וישב בניחו את המלך דבר לאמר כה דבר וואב וכה ענני ויאמר לו המלך עשה באשר דבר ויעז בן ויהודע וחסדות חסותם

ויהוה ויאמר אלו כה אמר המלך עא ויאמר לא מן פה אמרת וישב בניחו את המלך דבר לאמר כה דבר וואב וכה ענני ויאמר לו המלך עשה באשר דבר ויעז בן ויהודע וחסדות חסותם

אשר שפר ויאב מעור ומעור ביה
אפי והשופ וחה את דלתי על
ראשו אשר פגע בשני אנשים
עוילים ופגעים מעור מחזקם
בחרב ואפי ביד לארבע את
אבני בדרך שר עבא ישראל
וזות עמשא ביד שר עבא
והנה ושפר רחמים בראש
יואב ובראש זרעו לעולם
ולחר ולזרעו ולגו ולבסאו
והנה שרם שר עולם מעם
יתה יעל בעמול ביה חרע
ויפגע בן ומתחו וקבר
ביתו במדבר וחס המלך
בן ביה ויהוה יעל חתמו
יעבא ואת ערוק חתו
והמלך חתא אבירי
ויעלה המלך ויקרא
ליו ויעד לו בגד לך
בן ביה ויעל ושבת שם
והנה ויעל אנה יעלה
חיה ויש שבת ויעברת
אנח ביה ויעל עמ
בניה חתו ויעל ויעל
יעל ויעל ויעל ויעל
יעל ויעל ויעל ויעל
יעל ויעל ויעל ויעל

יצרתי ויהי מקץ
שלש ימים וברוח שני
עזרתי לשמע אל אביש
בן מעבד מקד גת ונאדו
לשמע לאמל ומה עבדך
בגת וקח שמע וחבשאת
חמרו וקד גתו אל אביש
לכיש את עבדך וקד שמע
וכא את עבדך צמעת וקד
ליתמה בן הקד שבע מקד
ליו ושלם גת ונשב ושלח
הק ויקרא ויעימע ויאמר
אלו הלא העבדתיך ביהוה
ואעד בן לאמי דייב עאדך
והנה ויעל ויעל ויעל
והנה ויעל ויעל ויעל
והנה ויעל ויעל ויעל
והנה ויעל ויעל ויעל
והנה ויעל ויעל ויעל
והנה ויעל ויעל ויעל
והנה ויעל ויעל ויעל

נכונה ביד שלמה
והחזו שלמה את פרעה
מצרים ויקח את בת פרעה
ויקרא את אד שר רוד ער
כלתו לבנות את ביתו ויהי
ביתו יאת בית יהוה ויהי
חומת וירושם סביב קו
העם מובחם בנמות לו לא
נבנה בית לשם יהוה על האס
ההם ויהי ויהי
את יהוה לית ביהוה ויהי
אברוק בנמות הוא מובח
וקבור ויקד המלך ויעל
לדבא שם כהיא הבח הנהו
אלה עלות יעלה שלמה על
המזבח ההוא
בגבעון נראה יהוה אל שמו
בחתם הלילה ויאמר אל
שאל מה אתו לך ויאמר
אתה עשית עם עבדך ויהי
אני חסד גדול כאשר חל
לפניך באמת ובערוק וישת
לבב עמך והעמך לו ויהי
והגדל הוה נתתו לו בן
על כסאו ביום הוה ויעל
יהוה אליו אתו המלכות
עמך תחת כור אב ואבם
נער קבה לא ארע עאת

ובא ועבדך בתוך עמך
אשר בחרת עבדך אשר
לאומנו ולאוסטר מלב
ונתה לעבדך לב שמע
לשמכ את עמך והמין
בזן טוב לרע בן מו ויבד
לשפט את עמך הכבד
הוה וינכב הדבר בעניו היה
כי שא שלמה את הדבר
הוה ויאמר אל הים
אליו יעו אשר שא את
הדבר ויהי ויהי שא את
לך ומס רבים ויא שא את
עשר ולא שאלת נפש שא את
ושאלת לך המין לשמע
משפט ויהי עשיתו כבדך
והנה ויהי לב חסם ונבו
אשר כמך לאתו לכבד
ואחיקו לאיקוס כמור וקד
אשר לא שאלת נתתי לך
גם עשר ונכבד אשר לא
לח כמך איש במלכות כד
עמך ואתה ברב
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי

עלות ונעש שלמים ונעש
משפח לבי עמך
או תבאנה שתים נשום
ונות אל המלך ותעמד נה
לפני ויאמר האשה האת
כי ארני אמ והאשה הילת
ישפת בבת אחך ואלך עמה
בבית ואלו ביום השולש
לדלתו תלך גם האשה הנעל
והנעל ויהי ויהי ויהי
בבית ויהי ויהי ויהי
בבית ויהי ויהי ויהי
בבית ויהי ויהי ויהי
בבית ויהי ויהי ויהי
בבית ויהי ויהי ויהי
בבית ויהי ויהי ויהי
בבית ויהי ויהי ויהי
בבית ויהי ויהי ויהי

ויאמר המלך קחו לך חרש
ונכאף החרש לפני המלך ויאמר
המלך גוראת חרש
לשמע ותנו את החני לאת
ואת החני לאת ויהי ויהי
האשה אשר בנה החי את
המלך בנכדו רחמיו על
בנה והאמר בן אדני תנולת
את המלך החי והפכת אל
המיתו ואת אמרת גם
לגם לך לא מיהו גרתי ויען
המלך ויאמר תנו לך את
המלך החי והפכת לא תמיתו
היא אמו וישמעו כל ישראל
את המשפט אשר שפט
המלך ויהי מפט המלך בן
ראוב המה אלים בדרך
לעשות משפט ויהי המלך
שליח מלך על כל ישראל
ואלה השירים אשר לו עזרו
בן ערוק הכהן אלוהך
ואחיה בני שישא ספרים
יהושפט בן אחוזר המזכיר
וכנניה בן יהוה יעל על
העבא ועד יהוה אגיתו כדב
ועל יהוה בן נתן על
הנעבים חבור בנתן כו
ועל המלך ויהי ויהי

ויאמר המלך קחו לך חרש
ונכאף החרש לפני המלך ויאמר
המלך גוראת חרש
לשמע ותנו את החני לאת
ואת החני לאת ויהי ויהי
האשה אשר בנה החי את
המלך בנכדו רחמיו על
בנה והאמר בן אדני תנולת
את המלך החי והפכת אל
המיתו ואת אמרת גם
לגם לך לא מיהו גרתי ויען
המלך ויאמר תנו לך את
המלך החי והפכת לא תמיתו
היא אמו וישמעו כל ישראל
את המשפט אשר שפט
המלך ויהי מפט המלך בן
ראוב המה אלים בדרך
לעשות משפט ויהי המלך
שליח מלך על כל ישראל
ואלה השירים אשר לו עזרו
בן ערוק הכהן אלוהך
ואחיה בני שישא ספרים
יהושפט בן אחוזר המזכיר
וכנניה בן יהוה יעל על
העבא ועד יהוה אגיתו כדב
ועל יהוה בן נתן על
הנעבים חבור בנתן כו
ועל המלך ויהי ויהי

על הבית וארצו בן ענא
על המס: השלמה
שנים עשר נעבים על כל
ישראל וכלל את המלך
ואת ביתו חרש בשנה חזו
על אחד לכלל
ואלה שמותם בן חווי בחר
אפרים בן דקר במקץ
ובשעלם ובת שמש ואילו
בית חווי בן חסר
בארבות לו שכן וכל ארץ
חפר בן אבינוב כ
נסת דאר כוסת בת שלמה
היתה לו לאשה בענא
בן אחילו הענה ונארו וכ
בית שאן אשר אעל ערתה
מחלת לוריעל ממות שאן
עד אבל מחולחל שר מעבר
ליקמם בן גבר
בדמות גרש לו חות לאתר
בן מנשה אשר בגיעד לו
חבל ארגב אשר בבשן ששים
ערים גדולות חומה הללוס
וברוח השת אחילרב
בן עזא מחנכה
אחמיעץ בנסת לגס הוא
לקח את בשמת בת שלמה
לאשך בענא בן

חושני באשר ובעלות
וחושפט בן פרוח
במשוכר שמינו בן
אלא בנימין גברו
ארי בארץ גלעד ארץ סחור
מלך האמורי ועג מלך הבשו
ונעיב אחד אשר בארץ
יהודה וישראל רבים בחול
אשר על חנם רוב אכלים
ושמים ושמים ושלמה
היו מושל בכל המלכות
חנהל ארץ מלשנים ועד
גבול מצרים מגשם מנחה
ועברים את שלמה כלומי
חיו
ויהי לחם שלמה לחם אחד
שלשים כל סלת וששוכר
המח עשרה בקד בראים
ועשרים בקד רעו ומהא צאן
לבד מאיל ועל ויחמור
ובפרים אכסים כו הוא
ודיה בכל עפרה נהך מהפסח
ועד עזו בכל מלך עבר
הנחר ושלים תה לו מכל
עברו מסבוב ושם וחורח
וישראל לבטה איש תחת
אפנו והחת האנאו מרן וע
באר שבין בלומי שלמה

ויחזי לשלמה ארבע
אלף ארוזת סוסים למרכבו
ושנים עשר אלף פרשים
וכלל המלך הפעלים האלה את
המלך שלמה ואת כל הקרב
אל שלחן המלך שלמה אין
חישו לא יעדרו
ותשערים והקבו לסוסים
ולרכש נבאו אל המקום אשר
והיה שם איש כמשכנו
ויהו אלילים חמקה
לשלמה ותבונה הרבה מאד
ורחב לב כחול אשר על שש
הים ותרב חכמת שלמה
מחכמת כל בני קדם ומכל
חכמת מצרים ויחכם מפ
הארץ מאתו האוחזי ויהי
וכלל ורדוה בני מחול ויהי
שמו בכל הגוים סביב ויהי
שלשת אלפים משל ויהי
חמשה ואף ויהי על רגל
מזה ארו אשר בלבו ועד
האזוב אשר יעא בקד ויהי
על הבמה ועל העוף ויהי
הרמט ועל הרגים ויבאיה
העמים לשמע את חכמת
שלמה מאת כל מיכי האר
אשר שמעו את חכמת

וישרה חדרים מלך עד
את עבדיו אל שלמה כ
שמע ביאתו משחו
למך ויהו אסוה נא אהב
ויהו חדרים וחדר בלחמים
וישנה שלמה אל חדרים
לאמר יהוה ירש את ארצו
אבי כולא וכן לבנות בית
לשך יהוה אלהי מפני
ההחמה אשר סבבו עו
תהיהו אתם תחת כסות
ועד ועד הנה יהוה אלהי
למסכתו שמו ואופגע
רע והנה אמר לבנות בית
לשם יהוה אלהי באשר רב
והנה אלהי אבי לאמר
בן אשר אתו תחבר על
כמאב הארבעת המות לשמי
ועתה עת וזכרו לו ארס
מן הלבנון ועברו החן עם
עבדך ושכר עבדך אתו
המלך אשר תאמר בנאמן
ולעת כי אן בנו איש ידע
לכרת עעים כשרעם ויהי
כשרע חרם את עבדך שלמה
וישמה מאד ויאמר ברוך
יהוה ויוסא שר נתן לחולו מן
חם על העם הרב הזה וי

וישנה חדרים אל שלמה לאמר
שלעתי את אשר שחת
אל אני אעשה אתם הפני
בעני ארום ובעני ברושים
עבדך ודון לבנון ומה
ואני אשימם רבחו בים
על המים אשר תשלח
אל תפתיים שם ואתה
השם אתה תעשה את חפצי
לתה חק בנות ויהו חדרים
נתן לשמה עני ארום
ועני ברושים כל חפצי ושלמה
נתן לחורים עשרים אלף
כד חרם נכור לבנות ועש
ועשרים כד שמו כחות כה
יהו שרם לחורים שנה למנו
ויהו נתן חכמה לשלמה
כאשר דברו ויהי שלים בן
חרם ובן שלמה ויכררו
ברות שונחם ויעל המלך
שלמה מס מכל ישראל ויהי
המס שלשים אלף איש
השלחם לבנות עשרות
אלפים בחד ש הלילות חדשים
והח בלבנון שנים חדשים
בביתו ואני נוס על המס
ויהו לשלמה שבעים

אין נא סלד ישב נים אל
חעב בהר לבד משר ונעמו
לשלמה אשר על המאכר
שלשת אלפים ושלש מאות
הורים בעמק עטר במאכר
ויעו המלך ויסקו אבנים גויות
אבנים יקרות לכה הנה אבני
גויות וינסלו בנ שלמה ובנ
חרום והגלים ויכונה העצים
והאבנים לבנות הבית
ויהו בשמונים שנה וארבע
מאות שנה לעבודתו בני
ישראל בארץ עירם וישנה
הבניית אחרת ויהו חדרים
תשנה לבני שלמה על ישראל
ויבנו חמשה ויהו את אשר
בנת המלך שלמה חרם
ששנים אמה ארמו ועשרים
רחבו וששים אמה חומתו
והאולם על פס הנוכר הבית
עשרים אמה ארבו על פני
החך הבית עשר באר ויהו
על פס הסתיו ויש לבית
חלונות ששים אטולים ויהו
על קוד המצד ועו עיב
את קירות הבית סבב לחי
ולחביר ועש עלעות סבבי

על הבת וארנרם בן ענא
על המס:
שנים עשר נענים על כל
ישראל וכללו את המלך
ואת ביתו חרש בשנה אחת
על אחד לכל
ואלה שמותם בן חור בנה
אפרים בן דקור בנמן
ובשערת נפת שמש וארלו
בית חן בן חסד
בארבות לו שכה וכל ארץ
בן אבינדב בן
ופת דאר טפת בת שלמה
הודת לו לאשה בענא
בן אחילה בענך בענך וכל
בית שאן אשר אצל ערת
מנחת לוורגאל מבית שאן
עד אצל מחולת שר מ עבר
לחמנים בן צבר
במחולת גלעד לו חות לאת
בן מנשה אשר בגלעד לו
חבל ארגב אשר בבשן שש
ערס גלילות חומה גלילות
ובדנחשת אחינדב
בן עזרא מקומה
אחמץ בנפתל גמקוא
לקח את בשמת בת שלמה
לאשה בענא בן

חושי באשר ובעלות
ויושפט בן פרוח
מששכר שמעון בן
ארא בנימן
אוי בצרץ גלעד ארץ סוחו
מלך האמרי ועל מלך בנישו
ונעוב אחד אשר בארץ
מאורה וישראל רבים בנות
אשר על חנם רב אכרים
ישמים ושחמים ושלמה
החז מושל בכל הממלכות
החזר ארץ פלשתים ועל
גבול מערות מגישם מנח
ועבדים את שלמה ביום
ההוא
והולידה שלמה להם אחת
שליש כל סלת וששספך
קמח עשור בקד בר אים
ועשרים בקד רע ומאה צאן
בן מאול ועבד וחמור
גבראים אכמים בן חזא
ודה בכל עשרת נחך מהפסח
וער נחך בכל מלך עבר
הנחך ושאלו היה לו מכה
עברו מקנב השב וחנך
וישראל לבנה איש תחת
אפנו ותחת תאגו מרן ועל
באר שבע כל יומי שלמה

ויש לו שלמה ארבע
אף אריות סוסים למרכב
ושנים עשר אלף פרסוס
וכן מלך הנעלים האלה את
המלך שלמה ואת מלך קרב
אל שלחן המלך שלמה או
חדשו לא ישראל רב
וגשערים והגבן לסוסים
ולרכש נבלו אלהמחם אשר
חזק שם איש כמטעון
ונתן אל חים חממה
לשלמה והבנות הרבה מאד
ורחב לב כחל אשר על שם
הים וחלל חממה שלמה
מחכמת כל בני הדם ומלך
חכמת מצרים ויחכב סם
האדם מאות האודו והיו
וכן לו ודודו בני מחול והיו
שמו בכל הגוים סביב הים
שלשת אלפים משל ויושי
חכמה ואין וירב על חל
מזה ארץ אשר בגלען ועל
האזוב אשר יעא בקוד והיו
על החממה ועל העון ועל
הרמט ועל החגים ובאליה
הנעמים ושמו את חכמה
שלמה מאת כל מלכי הארץ
אשר שמעו את חכמה

ויש לו חממה מלך סד
את עבדיו אל שלמה ס
שמעו מאת משחן
מלך מצר אשתו מאת
והאנשים והתחמם
ושלח שלמה אל חים
דאמר יחידו ויחידו
גבו כרא רבן ויחידו
ישיב חתו אלהי משה
המחמה אשר נבבוע
תרחח אל שמה שפית
רע ועל חממה יתה אלה
למשכבות שמן המרגע
רע והיו אמר ואת פת
רע חתו אלהי משה
והיו אלהי משה רב
אשר אלהי משה
במחמה ויחידו חתו
ועל חממה יחידו חתו
מזה בנות ויחידו חתו
סביב אשר על חתו
הספר אשר תאמר חתו
לענין כי אף בן אלהי
כבוד ענין חתו חתו
בשמע חתו אלהי חתו
וישמה מאד ויחידו חתו
והיו חים אשר נבבוע חתו
חכם על העם חתו חתו

ויש לו חממה מלך סד
את עבדיו אל שלמה ס
שמעו מאת משחן
מלך מצר אשתו מאת
והאנשים והתחמם
ושלח שלמה אל חים
דאמר יחידו ויחידו
גבו כרא רבן ויחידו
ישיב חתו אלהי משה
המחמה אשר נבבוע
תרחח אל שמה שפית
רע ועל חממה יתה אלה
למשכבות שמן המרגע
רע והיו אמר ואת פת
רע חתו אלהי משה
והיו אלהי משה רב
אשר אלהי משה
במחמה ויחידו חתו
ועל חממה יחידו חתו
מזה בנות ויחידו חתו
סביב אשר על חתו
הספר אשר תאמר חתו
לענין כי אף בן אלהי
כבוד ענין חתו חתו
בשמע חתו אלהי חתו
וישמה מאד ויחידו חתו
והיו חים אשר נבבוע חתו
חכם על העם חתו חתו

ויש לו חממה מלך סד
את עבדיו אל שלמה ס
שמעו מאת משחן
מלך מצר אשתו מאת
והאנשים והתחמם
ושלח שלמה אל חים
דאמר יחידו ויחידו
גבו כרא רבן ויחידו
ישיב חתו אלהי משה
המחמה אשר נבבוע
תרחח אל שמה שפית
רע ועל חממה יתה אלה
למשכבות שמן המרגע
רע והיו אמר ואת פת
רע חתו אלהי משה
והיו אלהי משה רב
אשר אלהי משה
במחמה ויחידו חתו
ועל חממה יחידו חתו
מזה בנות ויחידו חתו
סביב אשר על חתו
הספר אשר תאמר חתו
לענין כי אף בן אלהי
כבוד ענין חתו חתו
בשמע חתו אלהי חתו
וישמה מאד ויחידו חתו
והיו חים אשר נבבוע חתו
חכם על העם חתו חתו

התקנת יעקב עקוב מעשה איש
למות נפשו ממות לכתת
ומעלה באמה ופוח על
מעשה כי אמה נחוצה האמה
וגם על פה מקלעות ומכ
מסגרותיהם מרבעות לא
עגלות וארבעת האופנים
למלחת למסגרות וידות
האופנים במקנה וקדמת
האופן מאחד אפרד וחצי
האמה ומעשה האופנים
קמעשה אפן המרבעה וזותם
וגומים וחשוקיהם וחשוקיהם
הן מרצק וארבע כתפות
אל ארבע פנות המכונת
האחת מותמכנה בתפוח
והראש המכונת חצי האמה
קומה עגל סביב ועל ראש
המכונת וזותה נמסגרת
מפנה ופנתה על הלוח
דוחמת ועל מסגרת
המכונת עשר
ואת המכונת עשרה עשרה
ואת חכם האחר ואת התקן
שנים עשר ישר תחת חכם
ואת המסגרות ואת חושבים
ואת המכונת ואת חכם
החל אשר עשה חכם לכל

באמה נקב אתו סביב ופקעם
מלחת לשפתו סביב סביבם
אתו עשר באמה מקפים
את חכם סביב שני סגורים
הפקעם ופקעם ביעקרון
עומד על שני עשר בקר
שלושה פנים עמונה ושלשה
סביב ומה ושלשה פנים נגפה
ושלשה פנים מדרחח ותם
על חכם מלמעלה וכל אחרות
במה ויעבדו סביב ושפסם
כמעשה שפת כוס פרוח
שושן אפנים בת וכל
ויעש את המכונת עשר
באמה ארבע באמה ארבע
המכונת האחת וארבע באמה
והשני ושלש באמה וקומתה
וזה מעשה המכונת מקצת
לחם ומסגרת פן השלמים
ועל המסגרות אשר בנין
השלמים ארצות בקר וכהנים
ועל השלמים פן ממעלה
ומלחת לארצות ובענין לוח
מעשה מורד וארבעה אופני
נחשת למכונת האחת וסדע
נחשת וארבעה פעמרות
תחת להם מרחת לכי

האחר ארבע באמה המכונת
האחד מור אחד על המכונת
האחת לעשר המכונות ומה
את המכונות חמש על כותה
החל מוכס וחמש על כותה
המכונת כמסגרת ואת חכם
טק מכתה המכונת המכונת קומה
ממול נגב ויעש חושבים
את המכונת ואת חושבים ואת
המכונת וכל חכם לעשות
את המכונת אשר עשה
למך שלמה בית יחזק עמדת
שנים וקלת הכתרת אשר על
ראש העמודים שנים
והעבדות שנים לפנות את
שני גרות הכתרת אשר על
ראש העמודים ואת חושבים
ארבע מאות שש ואת חושבים
שם כחשים רמונים ויעבדו
האחת לפנות את שתי גרות
המכונת אשר על פני העמודים
ואת המכונת עשר
ואת המכונת עשרה עשרה
ואת חכם האחר ואת התקן
שנים עשר ישר תחת חכם
ואת המסגרות ואת חושבים
ואת המכונת ואת חכם
החל אשר עשה חכם לכל

החכם אשר עשה חכם לכל
ואת חכם האחר ואת התקן
שנים עשר ישר תחת חכם
ואת המסגרות ואת חושבים
ואת המכונת ואת חכם
החל אשר עשה חכם לכל

שלמה בית יחזק עמדת
שנים עשר ישר תחת חכם
ואת המסגרות ואת חושבים
ואת המכונת ואת חכם
החל אשר עשה חכם לכל

שלמה בית יחזק עמדת
שנים עשר ישר תחת חכם
ואת המסגרות ואת חושבים
ואת המכונת ואת חכם
החל אשר עשה חכם לכל

מיה קרש ועגנו מלא את בית
יחזק ולא זכרו הכתנים לעמר
לשירת מפני העגנו מלא
כבוד יחזק את בית יחזק
אז אמר שלמה יחזק אמר
לשקון בערם ופנה ביתו מן
זכרו לך מקוון לשבתו עומים
ויסב המלך את פניו וזכרו את
קחל ישראל וכי קחל ישראל
עמדו ויאמר ברוך יחזק אל
ישכאל אשר דבר לפני את
ברוך אבי וברוך מלא לאמר
מזה האשר הוצאתי את
למי את ישראל ממערים
לא יבחרו בי בעיר מל
שדתי ישראל לבנות בית
לחמה שמי שם ואבחר
ברוך לחזק על עמי ישראל
וזהו עסלב הוד אבי לבנות
בית דעס חזק אלהי ישראל
ויאמר יחזק אבי ברוך אבינו
אשר הניח עם לבב לבנות
בית לשמי הכובת כי מה
עסלבך בקאחה לא תבנה
הבית כי אם בגב היצא
מחלעך הוא לבנת הבית
לשמי וחסם יחזק את דברו

החכם אשר עשה חכם לכל
ואת חכם האחר ואת התקן
שנים עשר ישר תחת חכם
ואת המסגרות ואת חושבים
ואת המכונת ואת חכם
החל אשר עשה חכם לכל

מלכות בן שבעה עשר שנה ויהי עמו כל ישראל ויהי עמו כל ישראל ויהי עמו כל ישראל

לעשרת אלותינו י
לכבוש אלתינו מאב ולב
ולמלכות אלתינו בנינו ולא
הלכנו בדרכיו לעשות חסד
בעיניו וחקתו ומשפטו כדור
אבנו ולא אהב את כל
הממלכות ממנו כפי נשוא
אש יתנו בל ימי חינו למען
דוד עבד אשר בחרת
אתו אשר שמר מצות
וחקתו וקחתו המלכות
מלך בנו ונתתה לך את
עשרת השבטים ולבנו
אתו שבט אחד למען
היות נהר לדוד עבדך
הנמים לפני ביהושפ
העיר אשר בחרתי לך
לשום שמי שם ואת
אח וקח בל אשר
האנה נפשו והיות מלך
על ישראל והנה אבתי שמע
את כל אשר אעלה ואלכתי
בדרכי וששית חסד בעיני
לשמור חקתו ומצותי כאשר
עשה דוד עבדי ומחיתי
עמך ונבית לך בית נאמן
כאשר בנותי לדוד ונתתי

לך את ישראל ואתנו את
דוד עבדך למען ואת אר
לא כל הנמים ויבקש
שלמה לחמדת את מביעם
ויהם ויבועם ויבכח מעינם
אל שישק מלך מעינים ויהי
במעינים עדימות שלמה
ויהי דבר שלמה וכל
אשר עשה וחקתו הלא
הם כדברים על ספר דברי
שלמה והנמוק אשר מלך
שלמה מירושלם על בן ישראל
ארבעים שנה וישב שלמה
עם אבתי ונקבר בעיר דוד
אביו וימלך רחבעם בנו
תקמו
ויהי רחבעם ששם מי ששם
בא כל ישראל לחמלך אתו
ויהי פשמע רחבעם בן שבט
והוא עדינו במעלים אשר
ברח מפני המלך שלמה וישב
ויבועם במערים וישלחו
ויקראו ויבאו ויבועם וכל
חמל ישראל וידברו ארבעים
לאמר אבד הקדש את עלנו
ואמה עתה הקד מעבודת
אבתי הקדש ומעלו הכבד

אשר נתן עליו ויעבדו ויאמי
אלהם לכו עד שלש ימים
ושבו אלנו ויכו העם
ומעץ המלך רחבעם את
הדקנים אשר חמ עמדם את
פני שלמה אביו בהיותו חי
לאמר אבתי אתכם נועים
להשיב את העם הזה ודבר
הדבר אליו לאמר אסחתי
החמד עבד לעם העם ועבדתי
ועניתי ודברתי ארבעים ונחם
טובים וחיו לך עבדים כל
הנמים ויעבד ארבע עשר
חוקים אשר יעשה ויעני
את חמלרים אשר גדלו את
אשר העמדים לפני ויאמר
אלהם מה אתם נועים
ונשוב ביד את העם הזה
אשר דברו אלנו לאמר חמ
מדוע אשר נתן אבתי עליו
ודברו אליו חמלרים אשר
גדלו אתו לאמר כה תאמר
לעם הזה אשר דברו אלך
לאמר אבתי הכבד את
עלנו ואתה הקד מעלינו מה
תדבר אלהם קפני עבד
ממלתי אבתי ועבתי את העמם

עלכם על כדור ואני אוקיע
עלכם אבתי אתכם בשופטים
ואני אוקיע אתכם בערבים
ויבאו רחבעם וכל העם את
רחבעם ביום השלישי כאשר
דבר המלך לאמר שבו אלנו
ביום השלישי ויעז המלך
את העם קשה ויעב את
עבד העמם אשר יעשה
וידבר איהם בעת ההיא
לאמר אבתי הכבד את העמם
ואנא אבתי על שלכם אבתי
ופר אתכם בשופטים ואני
אבד אתכם בערבים ולא
שמע המלך אלהים כי
היה לבח מעם עתה למען
הקד את דבורי אשר דבר
סוף בור אחיה הטולני אל
ויבועם בן נבטי ורא
ישראל כל לא שמע המלך
אלהם וישבו העם את המלך
רבה לאמר מה לנו חלק בך
וא נחם בנינו לא חמלך
ישראל עתה ראה בידך
דוד ודוד ישראל לא חמלך
ובני ישראל השנים בער
ויהי וימלך עליו רחבעם
וישח המלך רחבעם

את ארבע אשר על המס
וירגמו כל ישראל בן אבן
ויהי ויחמלך רחבעם התא
התאמץ ועלות במרבה
ליום ירושלם וימשעו ישראל
בבית בור עד היום הזה
ויהי כשמע כל ישראל
כישב רחבעם ויחמלך ויקראו
אתו אל העדה ומלכו אתו
על כל ישראל לא היה אחי
בית דוד ויהי שבת חזקה
לדוד ויהי רחבעם וירושלם
ויקח את כל בית יהודה
ואת שבט בנימן מן
ושמנים אלף בחור עשה
מלחמה למלחם עם בית
ישראל לחשוב את המלכות
לרחבעם בן שלמה
ויהי דבר האלהים אל של
שמעיה איש האלהים לאמר
אמר אל רחבעם בן שלמה
מלך יהודה ואל כל בית
יהודה ובנימין ויהי העם
לאמר כה אמר יהוה לא
תעלו ולא תלחמו עם אחיכם
בבני ישראל שובו איש
לביטו כי מאת נהיה הרבר
הזה וישמעו את דבר יהוה

וישבו ללכת בדבר יהוה
ויבאו רחבעם את שכס
בהר אמרם וישב בה ויעא
משם ויבאו את פנאלי ויאמר
ירבעם בןו עתה תשוב ממלכה
לבת רודאם עלה חמם תח
לעשות ובהים בבית יהודה
בירושלם ושב לבתעם חזק
אל אדניהם אל רחבעם מלך
יהודה והרגו ושבו אל רחבעם
מלך יהודה ויעץ המלך ויעש
שני עגלי זהב ויאמר אלהם
רבעם מעלות וירושלם חנה
אלהי ישראל אשר העלה
מאצמעים וישב את
האחד בבית אל ואת האחר
בבן דוד ויהי הרבר הזה
לחפאת ויכו העם לפני
האחד ערדן ויעש את בית
במות ויעש פהנים מקעות
העם אשר לא חמבנו לוי
ויעש רבעם חג בחדש
השמיני בחמש עשרה יום
לחדש כחג אשר ביהודה
ולעל על חמובח בן עשה
בבית אל לזבח לעגלים
אשר עשה והעמיד בבית אל
את בהני הבמות אשר עשה

עשרה יום ויבאו רחבעם ויבאו רחבעם ויבאו רחבעם ויבאו רחבעם ויבאו רחבעם

תלחמה ואמר אתה ויפקד
את נערי שריו המדעיות והחזו
מתנים שנים ושלושים ואחרתם
פקד אדבר חקם בלבו שאת
ישאל שבשאלתם יוצאו
בעתים וכו' ויהי שנת שש
בשלות חק ותמלכום שלשים
ושנים מלך עזר אתם יוצאו
נערי שריו המדעיות בראשנה
וישנה בזה הרד וגידולו לאמר
אנשים יוצאו משמרן ויאמר
אם לשום יצאו תפסום חיים
ואם למלחמה יצאו חיים
תפסום ויאמר יצא אדמו ועזר
נערי שריו המדעיות והחזו
אשר אחריהם חשב איש
אישו וינסו ארם ויכרסם
וישראל ומלך בזה הרד מלך
ארם על כוסם ופושטם ויצא
מלך ישראל וכן את הסוס
ויאמר ורכב והפח בארם מהם
גדולה ויש הגביא אל מלך
ישראל ויאמר ויהי החתוק
וד עיניו את אשר העשה
כי לתשובת השנה מלך ארם
עלה ערוך
ויצא מלך ארם אמרו אליו
אדמי הרום אליו חיים על כוס

חוקים ממנו ואולם נלחם
אתם במישור אמלא נחוק
מהם ואת חיצו הזה עשה
הסד המלכים איש מלח או
ישום פתח החתוקים ואתה
תמנה לכח כח החזק
מאתך וקום פקום ורכב
כרוב נלחמה אותם במישור
אם לא נחוק מהם וישמע
אלהם חשבו
ויהי לתשובת השנה ונמקד
בזה הרד את ארם ועל אפנה
למלחמה עשו ישראל וכו'
וישראל החסדו וכלמו ולכו
לקראתם וחנו בני ישראל
נגזים בשש חשפי עינים ואם
מלאו את הארץ ויש איש
האליהם ויאמר אל מלך ישראל
ואמר כה אמד יהיה עני
אשר אמרו ארם אליו חיים
יתחולל אלו עמקם הדא
ונתני את כל חמוץ הגזלה
בדרך וירעם מראני ותחז
ותחזי אלה נכה אלה שבכת
ימם ויהי פקום השביעי
ותקרב המלחמה וכו' בנה
ישראל את ארם מאד אליו
רגזי ביום אחד וינסו הנותרים

אפקח אל העיר ומלך החומה
על עשרים ושבועד אל
איש הנותרים וכו' חדר גם
ויבא אל העיר חדר בחדר
ויאמר אל עזריו הנחז
שמענו כי מלך בית ישראל
כדמלך חסדום גשמה נא
שקים במתלני וחבלים
בראשנו ונעא אל מלך ישראל
אמר הוצא את נמקך והחז
שקים במתלני חסדום וכלבים
בדאשחם ויבא אל מלך
ישראל ויאמר עבר בדרך
אמר הוצא נמקך ויאמר
הצורנו זה אחי הוא ונחשנו
לנחשו וימחד ונחלו המשו
ויאמר אחי בזה הרד ויאמר
באו עמנו ונעא אליו בזה
וינעלו על המדבקה ויאמר
אליו חיים אשר לקח את
מאת חדר אשוב זה עור
תעים לך בדימשק באשר
שם אבל בשמרן אנו בפתח
אשתח חכרתו בית ויש
ואיש אחד מע
הנביאים אמר אל עזר בנה
יהוה חכמו נא וימא האיש
לחטנו ויאמר לו יצו אשר

לא שמעת בקול יתונה הנהך
הולך מאתי והכר הארץ וכן
מאעלו וימיעא ויהיה גבה
וימיעא איש אחר ויאמר חסדום
נא ויכהו האיש חכך ופצע
ויהי חסדום ויעמד למד ע
הרד ויתחמש באמר ע
עניו ויהי המלך עבר והוא
עניו אל המלך ויאמר עברך
יעא בקרב המלחמה ויהא איש
כר ויבא אל איש ויאמר
שמע את האיש הזה אתה הפך יכר
וימסור חת נמשו או כר כסף
השקול והיו עברך עשה הנד
ויהי ויהי איצו ויאמר אליו
מלך ישראל כן משכך אתה
חריע ומיחז ויסר את האמר
מעל עמנו ויסר אתו מלך
ישראל כי מחזבי ארם הוא
ויאמר אליו מלך ישראל ויהיו
שלת אתה חרמך מלך
ויהי נמטר גת נמטר ועמך
תחת עמי ויך מלך ישראל אל
ביתו כר חק ויבא שמרנה
והאחר ההבחה האלה פקס
תתנובת היועאל אשר
היועאל אל חבל אהאב

אליהו קנסו ואלה החיים אשר
בערו הישבים את נבות וכתב
בספרים לאמר חזאו עוסו ויהי
את נבות בראש העם ויהיו
שנים אנשים בני גיעל נגדו
ויעזרו לאמר בכת אלהים
ומלך והוועא וסלקו ויהיו
ויעשו אנשי עיר חוקנים
והחיים אשר השנים בערו
כאשר שלח אלהים אוכל
כאשר כתוב בספרים אשר
שלח אלהים קראו עום
והשוכ את נבות בראש העם
הבאו שלו האנשים בני גיעל
וישבו נגדו ויעהר אנשי הנביע
את נבות נגד העם ואמר
בזה נבות אלהים מלך יצא
מהין לער וסלקו באבנים
ונמרו וישחו אל אוכל לאמר
סל נבות וסלקו ויהי כשמע
אוכל כי סל נבות וימרו
והאמר אוכל אל אחאב וכן
דש את כס נבות היועאל
אשר מאו לת לך בכספי כי
אין נבות חיי מית והיו כשמע
אהאב כי מית נבות ויהם אהאב
לדבר אל כס נבות היועאל
לדש

אמר אליו וכו' ויהי כשמע אהאב כי מית נבות ויהם אהאב לדבר אל כס נבות היועאל לדש

כי כס נבות ויהם אהאב לדבר אל כס נבות היועאל לדש

והיה דבר יהוה אל ישראל
התשובו לאמרי יום
לקראת אחאב מלך ישראל
אשר בשמרון הנה בכרם
נבות אשר מרדש לרשות
ודברת אליו לאמר הנה אמר
יהוה הרעות וגם ירשת
ודברת אליו לאמר בה אמר
יהוה במקום אשר לקח
הנביאים אתכם נבות בלקח
הכרם את המזבח אשר
ויאמר אחאב אל אלהיו
המצאתני אבו ונאמר מצאת
יעזר התמרד לעשותה
בענין יהוה יהיגל מני אלה
רעה ובערתי אחריו והבדת
יאחאב משמו ויעורו ועובדי
ישראל ונתתי את ביתך
כבית יריבעם בזנכן וכבית
בעשא בזאחמדי הכעס
אשר הכעסת ותחטא את
ישראל ונכדאיתך דבר
יהוה לאמר הכלבם טבלו
את אהובי בהל והעל
המת לאחאב עניר יאכלו
הכלבם והמת עשה טבלו
על השמים רק לא יהו
מאחאב אשר התמכר

עשרות הרע בענין יהוה
אשר הקמה אתו איוב
אשתו ותקע מאן ללכת
אחר הגלים כל אשר
עשה האמרי אשר הורש
ויהוה מפני בני ישראל יהיה
כשקע אחאב את הדברים
האלה ויקדע בגויה ונשע
שק על בשו ונעו ויהפס
בשק וחקר אטו
ויהו רבו יהוה אל אלהיו
התשוב לאמר חכאית כו
דנע אחאב מפני יעזר כו
נדע מפני לאחאב הרעה
כלמחומי בגו אקאי הרעה
על ביתו וישבו שרש שבתם
או מלחמה כו אם נבין
ישראל
ויהי בשנת השלישית נהר
והושפט מלך יהודה אל
מלך ישראל ויאמר מלך
ישראל אל יעזר יהודעם
כדכו רמת גער ואנחנו
מחשים מקחת אתה מת
מך אם ויאמר אל
והושפט התראתי מלח
למלחמה רמת גער ויאמר
והושפט אל מלך ישראל

על כלתם וכלה נכאים
נכאים כו לאמר עלו רמת
גער והעלה נעו יהוד
בית המלך והמלאך אשר
הלך לקרא מכהו דבר
אלו לאמר הנחנא דבר
הנביאס פה אחור טוב אל
המלך והנחא דבר דבר
אחור מהם ודברת לו טוב
ויאמר מיכמוח יהוה כו
את אשר יאמר יהוה אל
את אובד ויבוא אל המלך
ויאמר יהוה אל מלחמה
הלך אתמול גער למלחמה
אנחנו ויאמר אליו עלך
והלך נהו ונתן יהוה ביד המלך
ויאמר אל המלך עד כמה
פעמים אני משבע אשר
לאתביר אלו רקאמת בשן
יהוה ויאמר ראותי את כל
ישראל נפעו אל החרים
כעאו אשר אין להם רעה
ויאמר יהוה לארנים לאה
ישבו אוש דבתו בשוה:
ויאמר מלך ישראל אל הושפט
הוה אמרתי אליך לא יתנבא
עד טוב כי אם דע ויאמר
לשמוע דבר יהוה ראיתי
שוב תשוב בשלום לא דבר

יהוה ויאמר שמעו עמם
כלם ויעל מלך ישראל
ויהו שפט מלך יהודה רמת
גער ויאמר מלך ישראל
והושפט התחפשו ונא במלחמה
ואתו רבו בגדוך ותחפס
מלך ישראל ונא במלחמה
ומלך ארם ערך את שר
הרוב אשר לו שלום ושנים
לאמר לא תלחמו את קטואות
גרו כי אם את מלך ישראל
לבין והוה כראות שוה הרוב
את הושפט והמאמרך אך
מלך ישראל הוא ויסרו עליו
להחס ויעק והושפט יהוה
כראות שוה הרוב כי לאמר
הוא וישבו מאחוריו ואיש
משך בקשת לתמו נכד
את מלך ישראל בין הקבצים
ובין השריו ויאמר דרכו
המר ידך והוציאני מן המחנה
כי חלתי ונתעלה המלחמה
ביום ההוא והמלך מת מער
במרכבה נכד ארם ונת בערב
ויעק דם המפה אל חיק הרוב
ויעבר הדנה במחנה כבא
השפט לאמר אוש אל יעורו
ואיש אל יעורו וימת המלך

והיה דבר יהוה אל ישראל
התשובו לאמרי יום
לקראת אחאב מלך ישראל
אשר בשמרון הנה בכרם
נבות אשר מרדש לרשות
ודברת אליו לאמר הנה אמר
יהוה הרעות וגם ירשת
ודברת אליו לאמר בה אמר
יהוה במקום אשר לקח
הנביאים אתכם נבות בלקח
הכרם את המזבח אשר
ויאמר אחאב אל אלהיו
המצאתני אבו ונאמר מצאת
יעזר התמרד לעשותה
בענין יהוה יהיגל מני אלה
רעה ובערתי אחריו והבדת
יאחאב משמו ויעורו ועובדי
ישראל ונתתי את ביתך
כבית יריבעם בזנכן וכבית
בעשא בזאחמדי הכעס
אשר הכעסת ותחטא את
ישראל ונכדאיתך דבר
יהוה לאמר הכלבם טבלו
את אהובי בהל והעל
המת לאחאב עניר יאכלו
הכלבם והמת עשה טבלו
על השמים רק לא יהו
מאחאב אשר התמכר

והיה דבר יהוה אל ישראל
התשובו לאמרי יום
לקראת אחאב מלך ישראל
אשר בשמרון הנה בכרם
נבות אשר מרדש לרשות
ודברת אליו לאמר הנה אמר
יהוה הרעות וגם ירשת
ודברת אליו לאמר בה אמר
יהוה במקום אשר לקח
הנביאים אתכם נבות בלקח
הכרם את המזבח אשר
ויאמר אחאב אל אלהיו
המצאתני אבו ונאמר מצאת
יעזר התמרד לעשותה
בענין יהוה יהיגל מני אלה
רעה ובערתי אחריו והבדת
יאחאב משמו ויעורו ועובדי
ישראל ונתתי את ביתך
כבית יריבעם בזנכן וכבית
בעשא בזאחמדי הכעס
אשר הכעסת ותחטא את
ישראל ונכדאיתך דבר
יהוה לאמר הכלבם טבלו
את אהובי בהל והעל
המת לאחאב עניר יאכלו
הכלבם והמת עשה טבלו
על השמים רק לא יהו
מאחאב אשר התמכר

והיה כי יבא ה' ויהי יום ויהיו כל הארץ חרבה ויהיו כל האנשים נחשבים כחיות ויהיו כל הבהמות כעוף השמים ויהיו כל העצים כעשב השדה ויהיו כל הנהרות יבשים ויהיו כל הים יבש ויהיו כל האנשים נחשבים כחיות ויהיו כל הבהמות כעוף השמים ויהיו כל העצים כעשב השדה ויהיו כל הנהרות יבשים ויהיו כל הים יבש

ובגרין ויקרעם לשנים
קרעים וידם את אדרת
אליהו אשר נפלה מעלו
וישב ויעמד על שפת
המרוץ ויקח את אדרת
אליהו אשר נפלה מעלו
ויכה את המים ויאמר אלה
יהוה אלהי אלעזר אהיה וא
יכה את המים ויחצו העז
והנה ועבר אלישע ויראהו
יבני הנביאים אשר בורחו
מגד ויאמרו נחה רוח
אלהינו אלישע ויבאו
לקראתו וישתחוולו ארצה
ויאמרו אליו הנה נא יש
את עבדך חמשים אנשים
בני חול ולכן נא ויבקשו
את אדנין פנשאן רוח
יהוה וישלכהו באחד
ההרים או באחת הגאות
ויאמר לא השלחו וימצאו
בו ערש ויאמר שלחו
וישלחו חמשים איש ו
ויבקשו שלשה ימים ולא
מצאוהו וישבו אליו והנא
ישב בורחו ויאמר אלהם
הלא אמרת אליכם אלהיכם
ויאמרו אנשו הער

אלאלישע הנהנא מושב
הער טוב כאשר אדני
ראה והמים רעים והארץ
משבלת ויאמר קחו לי
עליות חדשה ושימו שם
מלח ויקחו אליו ויצא אל
מוצא המים וישלך שם
מלח ויאמר ה אמר יהוה
רפאתי למים האלה לא
יהוה משכ עור מות ומשבלת
וירפו המים עד חסם הזה
כדבר אלישע אשר דבר
ויעל משם בית אל
והוא עלה בדרך ונערים
קטנים יעאמו הער
ותק לכו ויאמרו לו עלה
קח עלה קח ויפסו אחריו
ויראו ויקדו בשם יהוה
ותעאנה שתיים בים מו
הער ויקבענה מהם ארבעים
ושני ירדים וילך משם אל
הר הכרמל ומשם שב
שמרון
ויהורם בן אחאב מלך על
ישראל בשמרון בשנת
שמונה עשרה להושפט
מלך יהודה ומלך שדנים
עשרה שנה ויעשה הרע

בעניני יהורם לא כאביו
וכאמו וסר את מעבת העז
אשר עשה אביו וק בחטאות
ידבעם בונבט אשר החטיא
את ישראל רבק לא כסרן
כמעט
מוצא חנה נהד והשוב למד
ישראל מאד אלה בנים ונאה
אלה אלם עמר ויהי כמות
אחאב ופסע מלך מואב
במלך ישראל ויצא המלך
והורם בים חתום משמרון
ויסד את בל ישראל וילך
וישלח אל הושפט מלך
יהודה לאמר מלך מואב
פסע בני חתום אתי אלמאכ
למלחמה ויאמר אל עלה פמני
כמוך פמני כעמר כסומו
כסוקס ויאמר איזה מדרך
נעלה ויאמר דרך מדבר ארז
וילך מלך ישראל ומלך יהודה
ומלך ארז ונסבו דרך שבעת
ימים ולא היה מים למחנה
ולבמה אשר ברגלים
ויאמר מלך ישראל אלה כי
קרא יהוה לשלשת המלכים
חאלה לתת אותם ביד מואב
ויאמר הושפט האזן פה

בניא לתוה ונדשה את יתום
מאיתו וישאחד מעבדי מלך
ישראל ויאמר פה אלישע
בן שפט אשר זקק מים על
ידי אלתו ויאמר הושפט
יש ארזו ובריתו ונדד
אליו מלך ישראל והושפט
ומלך ארז ויאמר אלישע
אל מלך ישראל מה לי ולך
יד אד גבאי אבך ואל גבאי
אמך ויאמר לו מלך ישראל
אל בקרא יהוה לשלשת
המלכים האלה לתת אותם
ביד מואב ויאמר אלישע
חיותו עבאות אשר עמדתו
לפני מ לוי פני הושפט
מלך יהודה אני נשא אם
אביט אלך ואם אראך
ועתה חתום מנא ויהוד
כנגד חתום ויהיו עליו יד
יהוה ויאמר פה אמר יהוה
עשה ויעל חתום גבים
כרבת אמר יהוה לתת אותם
למלך ישראל ויעל חתום
ומל מים ושתותם אתם
ומקיים ובהמתכם ויעל
ואת בעניני יהוה ונתן את
מואב בידכם וזה מירם

בלגר מעל וכל עיר מבחור
וכל עין טוב תמולו וכל מעיני
מים וסתמו וכל חלקה
הטובה תכא בו באבנים
ויהי בקול פעולת חמנהח
והנת מים ביום מדרך ארז
ותמלא הארץ את המים וכל
מואב שמעו מי עת המלכים
להחם עם ויעשו מלל חקר
חגורת ומעלה ויעמדו על
הגבו וישכמו בבקר והשמט
ירחה על המים ויראו מואב
מגד את המים ארמים פנים
ויאמרו הם זה חרוב נחרבו
המלכים חתום איש את דעתו
ועתה לשר מואב ויבאו אל
מחנה ישראל ויקמו ישראל
ונסו את מואב ונסו מפניהם
ויברו בה והכות את מואב
והערס והרסו וכל חלקה
טובה ישלכו איש אבנו
ומל אהו וכל מעיני ביום
וכל עין טוב ופילו עד
השאר אבניה בקר חרשת
והסדו הקלעים ויבועו וירא
מלך מואב כחוק ממע
המלחמה ויקח אותו שבע
מאות איש שלף חרב

להבקיע אל מלך אדום ולא
נכלו ויקח את בנו הבכור
אשר ימלך תחמו ועלרו
עלה על החומות ויהי קצף
גדול על ישראל ויסעו מעלו
ונשבו לארץ
ואשה אהת מנשו בנה הנביאים
עצמה אל אלישע לאמר
עבדך איש מית ואתה נדעת
כי עבדך היה נרא את יהוה
והנשק בא לקחת את שני
לדי לו לעבדים ויאמר
אלה אלישע מה אעשה לך
הגידו לי מה ישלכו בבית
והאמר אין לשפחתך כל
בנות כי אם אסוך שמו ויאמר
לכי שאלו לך מלס מן החוץ
מאת כל שכונכי כלום
רקים אל המעוטי וצאת
וסגרת חללת בעדך ובעד
בנוך ויעקת על כל הכלים
האלה והמלא תסיעי ותלך
מאתו ותסגר חרלת בעדה
ובעד במה הם מגישים אלו
והיא ייעקת ויהי כמלאה
הכלים והאמר אלבנה הגיש
אלו עד כלל ויאמר אליה
אין עוד כלל ויעמד השמן

והיה כי יבא ה' ויהי יום ויהיו כל הארץ חרבה ויהיו כל האנשים נחשבים כחיות ויהיו כל הבהמות כעוף השמים ויהיו כל העצים כעשב השדה ויהיו כל הנהרות יבשים ויהיו כל הים יבש ויהיו כל האנשים נחשבים כחיות ויהיו כל הבהמות כעוף השמים ויהיו כל העצים כעשב השדה ויהיו כל הנהרות יבשים ויהיו כל הים יבש

היה רבירב עמו ריון נא לקח אתה...
הוא רבירב עמו ריון נא לקח אתה...
הוא רבירב עמו ריון נא לקח אתה...

והבא ותגד לאיש האלהים
ויאמר לכו מבין אתה שמו
ושלמי את נשכמו ואחזי בעמי
החיו צנותי
ויהי היום ויעבר אלישע אל
שונם ושקאשה גדולתו
ואחזקבו לאכל לחם ויהיו
מדיני עבדו נסר שמה לאכל
לחם ותאמר אל איש שה
הנה נא רעמי מי איש אלהים
קדוש הוא עבר עלונו פמור
נעשה נא עלות קח קטנה
ונשום לו שם מטוח ושלחו
וכסא ומנוח וזמח בבאו
אלינו נסור שמה ויהיו היום
ונבא שמה ונסר אל העולות
ושכב שמה ויאמר אל אחז
נערו קרא לשונמית הזאת
ויקרא לה ותעמד לפניו
ויאמר לו אמר נא אלוה הנה
חדת אלנו אתכלי החודת
הזאת מוד לעשות לך תיש
לדבר לך אל המלך או אל
שר העבא ותאמר בתוך
עמי אנכי ישבת ויאמר
ומה לעשות לך ויאמר
גחזי אמר בוא אלה ואישה
וקו ויאמר קרא לה ויקרא

הוא רבירב עמו ריון נא לקח אתה...
הוא רבירב עמו ריון נא לקח אתה...
הוא רבירב עמו ריון נא לקח אתה...

הוא רבירב עמו ריון נא לקח אתה...
הוא רבירב עמו ריון נא לקח אתה...
הוא רבירב עמו ריון נא לקח אתה...

והנה פלל אל יחזיק ויעל השב
על הילד וישם פיו על פיו
ועניו על עינו וכפנו על
כפו ויגד עליו וחס בשר
הילד וישב וילך צנת אחת
הנה ואחת הנה ועל ויגד
עליו ויחזיק העל עד שבע
פעמים וימחה העל את עמו
ויקרא אל אחז ויאמר קרא
אל השונמית הזאת ויזכרא
ובבא אלך ויאמר שאינך
ובבא ותמי על דמיו והשתחו
אדעה ותשא את לבנו ותעא
ואישע שבת הלל ותרענ
בארץ ובע הנבאים ושבס
לפניו ויאמר לעשו שפת חסד
הגדלה וישל נהר לבני
הנביאים ויעא אחד אל
השדח ויקט את וימצא
אפו שדח ויקט ממנו
פקעה שדה מלא בגרו
ויבא וימח את סוד הגדוד
בלא דעו ויעזר לאנשים
לאכל לחם פאכלים מהגוד
והמח עצקו ויאמרו מורת
בסוד איש האלהים ולא
לכו דאכל ויאמר וקדוה

הוא רבירב עמו ריון נא לקח אתה...
הוא רבירב עמו ריון נא לקח אתה...
הוא רבירב עמו ריון נא לקח אתה...

היה ענין עשרת הימים... ואלו עשרת הימים... ואלו עשרת הימים... ואלו עשרת הימים...

מלכים

הלא טוב אנכה ופרימי
נהיות דמשק מני מימי ישראל
הלא ארחץ בהם ופחותי ופסו
ויהי בחמה ונעשו עבדיו וידברו
אלו ונאמרו אני דבר גדול
הנביא דבר אלה הוא העשה
ויקח כי אמו אלקי דחץ ופחד
ויורד ויטבל בירדן שבע
פעמים בדבר אש האלהים
וישב בשדו כבשר נער קטן
וכסדר וישב אל אש האלהים
הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד
לפניו ויאמר הנה נא דרעתי
כי אין אלהים בכל הארץ
כי אם בישראל ועתה קח
נא ברכה מאת עבדך ויאמר
חו יהוה אשר עמדת לפניו
אם אקח ויפטר בן דהרת
ומאן ויאמר נעמן ויא ותו
נא לעבדך משא עמד פדוים
אדמה כי לא יעשה עוד
עבדך עלי ובה לאלהים
אחרים כי אם ליהוה ידבר
היה יסלה יהוה לעבדך בנאו
אדני בית המוד להשתחות
שמח והוא נשענו על ידיו
והשתחויתו בית דמי בהשת

היה ענין עשרת הימים... ואלו עשרת הימים... ואלו עשרת הימים... ואלו עשרת הימים...

מלכים

וינעץ אל עבדיו ואמר אל
עבדך יאמר אל מקום פלג
אלמך חנניה ושלח איש
האלהים אל מלך ישראל
לאמר השלח מעבד המקום
הזה ברשם אים נחמים ושלח
מלך ישראל אל המקום אשר
אמר לו האלהים והוה קרדו
ונשמר שם לא אחת ולא שנים
ויסע לב מלך אבם עד הכרז
העז ויקרא אל עבדיו ויאמר
אלהם הלא תמרו לי ממש
משגרו אל מלך ישראל
ויאמר אחד מעבדיו לאדני
מלך ביאלישע הנביא
אשר בישראל נגיד למלך
וישראל את הברים אשר
הדבר בחר משגב ויאמר
לכוראו אלה הוא ואשלח
ואקחתי ונגיד לו לאמר הנה
ביתך וישלח עמה סוכים
ורכב ויכל כס ויבאו לילה
ויקפו על העז וישב משות
איש האלהים לקום ויניא
והנחתי סבב את העיז
וקום וירכב ויאמר נשן אמן
אקח אדני איכה נעשה ויאמר
אלהים כי יבא אשר אתנו

היה ענין עשרת הימים... ואלו עשרת הימים... ואלו עשרת הימים... ואלו עשרת הימים...

ויהי אחר כך ויקפץ בחרדו
מלך אבם אקח מחרדו
וינעל ויצן על שמרו ויהי
רעב גדול בשמרון והנה
פרים עליה עם יהוה ראש
חמה בשמנים כסף ורבע
הקב חרונים בחמשה כסף
ויהי מלך ישראל עבר על
החמה ואשע עקרה אליו
לאמר הושיעה אדני ממלך
ויאמר אל הושע יהוה מאין
אושיעך ומחזקו או מן
המקב ויאמר זה ממלך מהלך
והאמר האשה הזאת אמרה
אלו חמי את בני ונאכלנו חטים
ואת בני נאכל מחר ונבשל
את בני ונאכלנו נאמי אליו
בלום האחר חמי את בני
ונאכלנו ותחבא את בנותיה
בשומע המלך את דברו
האשה וקרע את בגדיו
והוא עבר על החמה ורא
העם והנה חשק על בשרו
מבית ויאמר סודעשו
אלהם וכך יקח אם יעמד
ראש אלשע בדשפט עניו
חלים ואלשע ישב ביהו
והוקנים ושבם אתו וישלח

היה ענין עשרת הימים... ואלו עשרת הימים... ואלו עשרת הימים... ואלו עשרת הימים...

איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים הראויהם כד שלח בזה המדע הזה להסיר את ראשי ראני כבא המלאך סגרו חילת נחזקתם אתו בבלת הלא קול רגלי אדני אחריו עורבנו מדבר עמם והנה המלאך כרד אליו נאמר הודו ואת הרעה מאת יהוה מה אוחזל ליהוה עורו ויאמר אלישע שמעו הבריתוהו כה אמר יהוה בעת מחר סאה סלה בשקל וסאתים שעורים בשקל בשער שמרון ויען השלוש אשר למלך נשעו על דוד את אש האלהים ויאמר הנה יהוה עשד ארבות בשמים ותהיה חובר הזה ויאמר הנבזה דאך בעעור ומשם לא האביל וארבע אנשים היו מצד עת פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו שובספה עד מתנו יאם אמרנו לבוא העיר וחרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו מה ומתנו ועתה לבו

ונפלו אלמחנה אהם אם לחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו ונקמנו בגשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קעה מחנה ארם והנה און שם איש וארמי שמייע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גורל ויאמרו איש אל אחיו הנה שכל עלינו מלך ישראל את מלכו החתים ואת מלכו מערוס לבוא עלינו ונקמה וינסו בגשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם המחנה כאשר היא ונסו אל נפשם ויבאו המעריעס האלה עד קעה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף והבל ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחד וישאו משם וילכו ויטמנו ויאמרו איש אל רעהו לאכו אנחנו עשים חם הזה יום בשעה הוא ואננו מחשם וחמע עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לבו ונבאנו ונגרד בית המלך ויבאו ויקראו אל

שער העיר ויגירו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה איש שם איש וקול ארם כי אם הסוכ ססור והחמור ססור ואתה סאשר המה ויהיה השערים ויגירו בית המלך פלמיה וקח המלך חלה ויאמר אל עבדיו אגידהם לכם את אשר עשו לנו אננו דעו כדועים אנחנו ויאמר מה המחנה לחבה בהשעה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשס חיים ואל העיר נא ויעו אחד מעבדיו ויאמר וקחוצא חמשה מזוהסס הנשארים אשר נשארוה הנס ככל החמור ישראל אשר נשארוה הנס ככל המון ישראל אשר תמו ונשליח ונראה ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחר מחנה ארם לאמר לכו נראו וילכו אחריתם והיה ותנה כל הדרך מלא בגדים וכלים אשר השריו ארם בהחפס וישבו המלכים ויעדו למלך ויצא העם ויבאו את מחנה ארם ויהי סאסר

בשקל וכסאתים שעורים בט בשקל בדבר יהוה והמלך הפקיד את השלוש אשר נשעו על דודו על השער וירמסוה העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו ויהי כרב איש האלהים אל המלך ואמר סאתים שעורים בשקל וסאה סלה בשקל יהיה בעת מחר בשער שמרון ויען השלוש את איש האלהים ויאמר והנה יהיה עשה ארבות בשמים ויהיה כדבר הוה ויאמר הנבדאח בעיניך ומשם לא תאביל והדלו סן וירמסו אתו העם בשער וימת ואלישע דבר אל האשה אשר החיה אתבנה ואמר קומי וילכי אתוניתך ויגורי באשר תגורי מקרא הנה לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים ותקם האש והעש כדבר איש האלהים ותלך הויא וימת והגר בארץ פלשתים שבע שנים ויהי מקעה שבע שנים ומשב האשה

מארץ פלשתים ותעאל ענק אל המלך אביתך ואל שרה והמלך סדבר אל אחיו נער איש אהליהם לאמר ספחד נא לי את בני הגרלות אשר עשה אלישע ויהי הא מכפר למלך את אשר החמד את המז והנה האשור אשר החיה אתבנה עקרת אל המלך על ביתה ועל שרה ויאמר הווי ארני המלך ו זאת האשה והרבנא אשר החיה אלישע וישאל המק לאשה ומספרו ותו לך חמל סלוס אחד לאמר השב את בלא אשר לה ואת מלגבות השדה מים עונה את הארץ ועד עתה ויבא אלישע דמשק ובהוד מלך ארם חלה ויעדו לאמר בא איש האלהים עד הנה ויאמר המלך אל חוהאל קח צדק מנחה וקח לקר ארם איש האלהים וירשת את יתה מאתו לאמר האחמד מחלו זה וילך חווי אל לקראת ויקח מנחה בדוד וכל טוב דמשק משא ארבעס גמל

וכבא ויעמד לפניו ויאמר סבב בז הוד מלך ארם שלחני אלך לאמר האחוזי מחלו זה ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חלה תחיה ודאני יהוה פנימות נמות ויעמד את פניו ונשם עד גש וזכר איש האלהים ויאמר חווי מרוע ארני בכח ויאמר כי רעעת את אשר תעשה לבני ישראל רעה מב ערוסם שלח בניש ובחריתם בחוב מחור ועליוהם תרסס והריתתם תבקר ויאמר חוהאל כי מח עבדך הכלב כי רעשה הרבר הגודל הח ויאמר אלישע הראני יחיה ארך מלך על ארם וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מח אמר לך אלישע ויאמר אמר לו חיה תחיה ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבו במים ויכרש על פניו נמות וימלך חוהאל תחובו ובשנת חמש לירס כזאחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם כזוהושפט מלך יהודה בר שלשים ושהים שנה היה במלכו

פסוק דאית ביה על עי חווי מלך ביהוה ומתנו ויאמר אל האלהים וישלחני אל אהליהם ויהי הא מכפר למלך את אשר החמד את המז והנה האשור אשר החיה אלישע וישאל המק לאשה ומספרו ותו לך חמל סלוס אחד לאמר השב את בלא אשר לה ואת מלגבות השדה מים עונה את הארץ ועד עתה ויבא אלישע דמשק ובהוד מלך ארם חלה ויעדו לאמר בא איש האלהים עד הנה ויאמר המלך אל חוהאל קח צדק מנחה וקח לקר ארם איש האלהים וירשת את יתה מאתו לאמר האחמד מחלו זה וילך חווי אל לקראת ויקח מנחה בדוד וכל טוב דמשק משא ארבעס גמל

ה חווי מלך ביהוה ומתנו ויאמר אל האלהים וישלחני אל אהליהם ויהי הא מכפר למלך את אשר החמד את המז והנה האשור אשר החיה אלישע וישאל המק לאשה ומספרו ותו לך חמל סלוס אחד לאמר השב את בלא אשר לה ואת מלגבות השדה מים עונה את הארץ ועד עתה ויבא אלישע דמשק ובהוד מלך ארם חלה ויעדו לאמר בא איש האלהים עד הנה ויאמר המלך אל חוהאל קח צדק מנחה וקח לקר ארם איש האלהים וירשת את יתה מאתו לאמר האחמד מחלו זה וילך חווי אל לקראת ויקח מנחה בדוד וכל טוב דמשק משא ארבעס גמל

פסוק דאית ביה על עי חווי מלך ביהוה ומתנו ויאמר אל האלהים וישלחני אל אהליהם ויהי הא מכפר למלך את אשר החמד את המז והנה האשור אשר החיה אלישע וישאל המק לאשה ומספרו ותו לך חמל סלוס אחד לאמר השב את בלא אשר לה ואת מלגבות השדה מים עונה את הארץ ועד עתה ויבא אלישע דמשק ובהוד מלך ארם חלה ויעדו לאמר בא איש האלהים עד הנה ויאמר המלך אל חוהאל קח צדק מנחה וקח לקר ארם איש האלהים וירשת את יתה מאתו לאמר האחמד מחלו זה וילך חווי אל לקראת ויקח מנחה בדוד וכל טוב דמשק משא ארבעס גמל

פסוק דאית ביה על עי חווי מלך ביהוה ומתנו ויאמר אל האלהים וישלחני אל אהליהם ויהי הא מכפר למלך את אשר החמד את המז והנה האשור אשר החיה אלישע וישאל המק לאשה ומספרו ותו לך חמל סלוס אחד לאמר השב את בלא אשר לה ואת מלגבות השדה מים עונה את הארץ ועד עתה ויבא אלישע דמשק ובהוד מלך ארם חלה ויעדו לאמר בא איש האלהים עד הנה ויאמר המלך אל חוהאל קח צדק מנחה וקח לקר ארם איש האלהים וירשת את יתה מאתו לאמר האחמד מחלו זה וילך חווי אל לקראת ויקח מנחה בדוד וכל טוב דמשק משא ארבעס גמל

ויאמר סקדונא את ה' הארובה הזאת וקברוה כי בתמלק היא וילכו לקברו ולא מעאן בה כי אם הגלות והרגלים וכפות מדרים וכשבן ונגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדיו ואלהה התשבי לאמר בחלק יזרעאל לאכלו חלבם את אשר איובל ויהוה גבלת אוכל כדמו על פני השדה בחלק וזרעאל אשר לא יאמרו זאת אוכל ולאחאב שבעים בנים בשמרון וכתב יהא סכרוכ וישלח שמרון אל שרי זרעאל הזקנים ואל האומים אחאב דאמר ועתה כבא הספר הזה אליכם ואמכם בני ארונכם ואהבם הרכב והסוסים ועור מעער והגשק וראיהם הטוב והשר מגני ארונכם נשמעת על כבא אביו והלחמו על בית ארעוב ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שיני המלכים לא עמדו לפני

ואך נעמד אנחנו וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאומים אל יחאב לאמר עבדך אנחנו וכל אשר האמר אלנו נעשה לא נמלך איש הטוב בעיניך עשה וכתב אליהם כפר שונת לאמר את לו אתם והללו אתם שמעו קח את ראשו אנשי בני ארונכם ובאו אל כעת מחד וזרעאל ובעני המלך שבעים איש אתו ויהי העיר כעולם אותם ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחכו שבעים איש וישמו את ראשיהם ברונים וישלחו אליו וזרעאל ויבא המלאך ויגיד לו לאמר הביאו ראשו בני המלך ויאמר שומרו אתם שני עבדים פתח השער ער הבקר ויהי בבקר ויעא נעמד ויאמר אל בלעם ערזקן אתם הנה אני קדתי על ארני ואהרגו וני הבד את כלאה דיע אפוא כל

לא יל מדבר יחוח ארעו אשר דבר יהוה על פני את אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אלחאב והוא את כל הנשאות לבית אחאב בזרעאל וילכו וילדעו וכחגו עד בלתי השאוק לו שרי וקדם ויבא אל שמרון וקראו בית עקד מרעים בדרך והוא מעא את אחי אחוה מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחוה אנחנו ונרד לשלום בעמלק וכו' הגבורה ויאמר מרעסותם ויהפססו חיים וישחטו אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מחיה הילך משע ומעא את חונדב בדרך לקדאתו והברכה ויאמר אליו הילש את לבני שר כאשר לבנו עם לבדך ויאמר יחונדב יש וישתחו את מרדך ותו ודו ועליו אליו אל המרכבה ויאמר לכה אתי והאח בקנאתי ויהוה נדכרו אתו בברכו

מלכים

וכבא שמרון וקר אתכו הנש ארנס לבית אחאב בשמרון עד השמרן כדבר יהוה אשר דבר אל אלחאב וקבץ יחאב את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד אתה בעל מעכו והוא יעברנו הבה ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהני קראו אל איש או יפקד כל ובח גדול לו לבעל כל אשר יפקד לא יהוה והוא עשה יפקדו למען האבד את עבדו הבעל ויאמר והוא קדשן עברה לבעל וקראו וישלחו ישראל ויבאו בני עבדיו הבעל ויאשר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וילא בית הבעל פח לפח ויאמר לאשר עלה המלכה הוצא לבוש לכל עבדיו הבעל ויעא אתם המלכה ויבא יהוא והורב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבד הבעל הפשו וראו פוש פד עמכם מעבדי

יהוה בני אים עבדיו הבעל לבית יונבאו לעשות זבחים ועלות והוא עבדו צחוי שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים או אשר את מקרא על ידי כס נפשו תחת נפשו ויהי בכלתו לעשות העד ויאמר והוא לרעים ושלשים באן הכנס איש אל יעא ויפסו ומחורב וישלכו הרעים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל וישאו את עינות בית הבעל וישורפוה ויתעו את מעבת הבעל ויתעו את בית הבעל וישמחו למחואות עבדיו וישמה וקרא אתה בעל משרא לך חכואי מבעם בן זבא אשר החכוא את ישראל סר והוא מאחריהם עגל הזהב אשר בית אל ואשר ברו ויאמר יהוה אל יהוא ויעו אשר חכובו לעשות הנשול בעיני ככל אשר בלבי עשית לבית אחאב בני רבעים ושב לך על כפא ישראל ויהוא לא שמר לכת בתורת יהוה

מלכים

אלה ישראל אל בכל לבו לא סר מעל חטאות ובעם אשר החכוא את ישראל במים חנם החל יהוה לקנות משרא ויבס חזאל בכל גבול ישראל מן הכרו מורח השמש את כלאך הגלש הגדי והראובן והמנשו מער על אשר על פחל ארנו והגלש והפשו והר דברי יהוא וכל אשר עשה וכו' גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למי וישא וישב יהוא עם אבתו ויבן בשמרון וימלך והוא חגו בתתיו ותומים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמונה שנה בשמרון ועליו את אחוזי וראתה כי מת בנה וקם ותאמר את כלו ע המלכה ותקח והושבע בית המלך זרם אתו אחוזי את יואש בן אחוזי ותגנב אתו ממלך בני המלך הפמולתים אתו ואת מיעקדו בחוד המשות וסדו אתו מפני עתתו ולא הומת ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועליו מלכת על הארץ

ויאמר סקדונא את ה' הארובה הזאת וקברוה כי בתמלק היא וילכו לקברו ולא מעאן בה כי אם הגלות והרגלים וכפות מדרים וכשבן ונגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדיו ואלהה התשבי לאמר בחלק יזרעאל לאכלו חלבם את אשר איובל ויהוה גבלת אוכל כדמו על פני השדה בחלק וזרעאל אשר לא יאמרו זאת אוכל ולאחאב שבעים בנים בשמרון וכתב יהא סכרוכ וישלח שמרון אל שרי זרעאל הזקנים ואל האומים אחאב דאמר ועתה כבא הספר הזה אליכם ואמכם בני ארונכם ואהבם הרכב והסוסים ועור מעער והגשק וראיהם הטוב והשר מגני ארונכם נשמעת על כבא אביו והלחמו על בית ארעוב ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שיני המלכים לא עמדו לפני

ואך נעמד אנחנו וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאומים אל יחאב לאמר עבדך אנחנו וכל אשר האמר אלנו נעשה לא נמלך איש הטוב בעיניך עשה וכתב אליהם כפר שונת לאמר את לו אתם והללו אתם שמעו קח את ראשו אנשי בני ארונכם ובאו אל כעת מחד וזרעאל ובעני המלך שבעים איש אתו ויהי העיר כעולם אותם ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחכו שבעים איש וישמו את ראשיהם ברונים וישלחו אליו וזרעאל ויבא המלאך ויגיד לו לאמר הביאו ראשו בני המלך ויאמר שומרו אתם שני עבדים פתח השער ער הבקר ויהי בבקר ויעא נעמד ויאמר אל בלעם ערזקן אתם הנה אני קדתי על ארני ואהרגו וני הבד את כלאה דיע אפוא כל

...הוא יתן לך חן ורחמים... ואלה שמות המלכות... ואלה שמות המלכות... ואלה שמות המלכות...

מלכים

וזהו שנת השביעית שלח המנוע
והוא את שור המאורות לבדו
ולו עם ופני אתם אליו בות
להיה נכבד ללם פלית וישבע
אתם במת יחוד וירא אתם
את בן המלך ויעזוב לאמר
זה הדבר אשר מעשה השליט
מכס באן השבת ושמי
משמרת בית המלך והשליט
בשער סוד והשליטת בשער
אחיו הרעים ושמרתם את
משמרת הבית מסחו ושמו
הדור בכס כל ימאי השבת
ושמרו את משמרת בית המלך
אל המלך וחקפתם על המלך
סבב איש וכלל בידו והבא
אל השדרות ימת והיו את
המלך בצאתו ובבאו וישטו
שני המאורות ככל אשר
עזר והורדע הכהן ומקחו
איש את אנשיו באן השבת
עם ועאי השבת ונבאו אל
הורדע הכהן ויגזו הכהן
לישור המאורות את הקנות
ואת השליטים אשר למלך
דחו אשר בבית חזון ויעשו
הרעים איש וכלו בידו
מבנת הבית הירמית ער

כנת המלך השמאלית למובח
ולבית על המלך סביב ויוצא
את בן המלך והוא עליו את
הגור ואר העולות ומלכו
אתו ומשחח נכדקס ויאמר
יד המלך והשמע
עמלו את קול הרעיו העם
ותבא אל העם מת החור
ותרא והנה המלך עמיד על
העמוד במשפט והשריק
והעעיות אל המלך וכל
עם הארץ שמח והרע
בצעירות ותקרע עתלוח
אז בגרמו ותקרא קשר
השר ויעז והורדע
הכון את שני המאורות
פקדו חמל ויאמר אלוהם
הועינו אתם אל מבית ל
לשדרות והבא אחיהם המת
בחרב מי אמר הכהן אל
תובת בית יחוד וישמו לה
ידים ונתב רדך מבוא
הסוכים בית המלך ותובת
שם ויכלת והורדע
את חברית בין יחוד ובין
המלך ובין העם לחיות לעם
ליתוח ובין המלך ובין העם
ונבאו כל עם הארץ בית

הבעל ונת עזרו את מובחורו
ואת עמיו שבר הכוב והא
מתו בזה הבעל הרגו למט
המובחות וישם הכהן פקדון
על בית יחוד ופקח את שני
המאות ואת חברי ואת רוב
ואת כל עם הארץ ויחור
את המלך מבית חזון הנבא
רדך שער הרעים את המלך
וישב על כסא המלכות וישמח
כל עם הארץ והעד שקמת
ואת עמלוח הממתו בכת
בית מלך
שבע שנים והואש במלך
בשנת שבע ליהוא מלך
יהואש וארבעים שנה
בירושלם ושם אמו עז
נבאר שבע ועש וחור
השור בעני יחוד כל
אשר הורדו והורדע חמ
רק הממות לא פרו עור
העם מופתים ומק פורום
בפמתי ויאמר יהואש
הסתנים כל כסף הקדשים
אשר הבא בית יחוד כן
עבר את כסף כסף נכסות
ער בו כסף אשר יש
על לבאש והבא בית

יחוד להם הבהנים איש מאת
מכרו והם יחזקו את בדר
הנזיר לכל אשר ימצא שם
ברך ויהי בשנת
עשרים ושלש שנה למלך
יהואש לא חזק הבהנים את
ברך הבית ויקרא המלך
והואש לחורדע הכהן
והבהנים ויאמר אלם מקנע
אנכם מחוקים את בדרך
הבית ועתה אל תקחו כסף
מאת מברכים כל לבדרך
הבית התחזו ויאתו הבהנים
לכלי קח הכסף מאת העם
ולכלי חוק או בדר הבית
ויקח יהודע הכהן ארזו
אחר וקב קי בללו ונתן
אתו אצל המובח בנימן
בבוא איש בית יחוד ונתנו
שמת הבהנים שמרי הכסף
אתו הכסף המובא בות
יחוד ויהי פראותם בדרב
הכסף בארון ועל ספר
המלך והכין הגדול ועצר
וימנ את הכסף הנמצא בית
יחוד ונתנו את הכסף מתנו
על יד עש המלאכה
השדרים בית יחוד ויעי יחוד

לחרשו העץ ובהנים העצים
בית יחוד ויגדוים לחצו
האבו ולחנות עעים ואבני
מחצב לחזק את בדר בית
יחוד ולכל אשר יצא על
הבית לחוקח אין לא יעשה
בית יחוד ספות כסף מזמרות
מזרקות חצצרות כל בלו
זהו וכל כסף מן הכסף
המובא בית יחוד כדלישו
המלך אכז יתנתו וחוקדו
את בית יחוד ולא לחצו
את האנשים אשר יגנו
את הכסף עדים לית לעשו
המלאכה כי באמת הם
עשים כסף אשם וכנה
הפאות לא יובא בית יחוד
לכונן יחוד
אן ועלה הוא מלך אדם
והחם על גת ויחיה ושם
חזאל פניו לעלות על יושפת
ויקח יהואש מל יחוד את
כל הקדשים אשר הקדשו
יחושפט וחורם ואחזלוח
אבתו מלכי יחוד ואת
קדשיו ואת כל חובת הנמנע
באעיות בית יחוד ובית
המלך ושלח לחזאל מלך

אדם ונעל מעל ירושלם ויתר
דבריו ואש נכל אשר עשר
הוא אתם כתובים על ספר
דבריו הנמים למלך יחוד
וקמו עבדו וקשר קשר
ויבא את וואש בית מלך
החדר סלא ויזכר בשמיע
ויחוד ב שומר עבד יחוד
ומת ויחפרו אהן עמאבותו
ביער דוד ומלך אמעה בע
החפוי
בשנת עשרים ושלש שנת
ליואש באחזלוח מלך יחוד
מלך יהואש ביהואש על ער
בשמרון שבע עשרה שנת
וינעש הרע בעני יחוד ויקח
אחר חטאת ובעס בן נכס
אשר חטאי את ישראל לא
סר ממנו ויחראף ויתנד
בישראל ופלט בית דוא
מלך אדם ויתר בחרד ב
חזאל כל הנמים ויחל ויהואש
את סני יחוד וישמע אל
יחוד כי באה את יחזק
כדלחץ אדם מלך אדם
וילו יחוד לישראל מושטע
ויצאו מתחת וראים וישבו
בני ישראל באחזלוח מתול

...והוא יתן לך חן ורחמים... ואלה שמות המלכות... ואלה שמות המלכות... ואלה שמות המלכות...

ויקח אהרן את בניו וישבעו את בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים
אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל
ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל
מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל

ויקח אהרן את בניו וישבעו את בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים
אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל
ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל
מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל

ויתר דברי יותם אשר עשה
הלאהם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה
בימים החם החללה להשליח
ביהודה רצון מלך ארם ואת
פקח בן רמליח וישבן ויתם
עם אבותיו וקבל עם אבותיו
בעיר בן אבן ויקלך אחו בן
תחתיו
בשנת שבע עשרה שנה לפקח
בן רמליח מלך ארם כדברם
מלך יהודה בועש משנה שנה
אח במלכו ושש עשרה שנה
מלך יהושלם ולא עשה השנה
בענין יהודה אלהו בן אבן
ולך בדרך מלכי ישראל וגם
את בנה העביר באש כת עבול
הגוים אשר הרגו ויהיה אהב
כפני בני ישראל ויזבח ויקטר
בבמות ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן או זעלה רצון
מלך ארם ופקח בן רמליח מלך
ישראל יהושלם למלחמה
ויציל על אהו ולא בלתי להם
בעת ההיא שוב רצון מלך
ארם את אנהל לארם ונשי
את תיהודים מאילות וארמים
באו אלתי וישבו שם עד היום

סר מחסות ודמעים בן
נבט אשר החטיא את ישראל
בזמי פקח מלך ישראל בא
הגלה פלאס מלך אשור
ויקח את רצון ואת אבן בית
מעכה ואת זנח ואת קדוש
ואת דעוה ואת הגלש ואת
הגללה כל ארץ נחליו וגלם
אשורוה וקשרו אשור הושע
בזאלה על פקח בן רמליח
ויבחר וימדתו ויקלך תחתיו
בשנת עשרים ליותם בועש
והע דברי פקח וכל אשר
עשה הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
בשנת שתים לפקח בן רמליח
מלך ישראל מלך יותם בן
עזקיה מלך יהודה בועש
והמשנה היה במלכו
ושש עשרה שנה מלך
יהושלם ושם אמו יהושא
בת ערוק והעש הושר בעני
והוה ככל אשור עשו עזמו
אביו עשה ריך הבמות לא
פרו עוד הנם מוזהרים
מקטרים בבמות הואבנת
את שער בית יהודה העליון

ל איש אחר ולשך מלך אשור
ול אעמד שם בארץ והער
הברי מנחם וכל אשר עשה
הלאהם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
וישכב מנחם עם אביו
וימיתו ויקלך תחתיו
וימלך פקחיה בן הקחיה
בשנת חמשים שנה לעזריה
מלך יהודה מלך פקחיה בן
מנחם על ישראל בשמרון
שנתים ויגיש הרע בעני
והוה לא סר מחסות ויבעט
בזבט אשור החטיא את
ישראל והקטר על פקח
בן רמליח וקשרו ויבחרו
בשמרון בארמון בית מלך
את ארג ואת הארניה ועמו
חמשים איש מבני גלעדים
וימיתו ויקלך תחתיו והער
הער פקחיה וכל אשר עשה
הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
בשנת חמשים ושנים שנה
לעזריה מלך יהודה מלך
פקח בן רמליח על ישראל
בשמרון עשרים שנה
ויעש הרע בעני יהודה לא

הקבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות
ויגע יהוה את המלך ויהי
מערעל עדיוס מלכו וישב
בבית החפשיה ויותם בוזחל
על הבית שפט אתם הארץ
ויהר דברי עזיחיה וכל אשר
עשה הלאהם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה וישכב עזריה עם
אבותיו ויקטרו אתו עם
אבותיו בעיר בן רמליח וותם
בנו תחתיו
בשנת שלשים ושמה שנה
לעזריה מלך יהודה מלך
זכריה בן רבעם על ישראל
בשמרון ששה חדשים ועש
הרע בעני יהודה באשר עשו
אבותיו לא סרו מחסות ארת
ורבעם בנבט אשר החטיא
את ישראל וקשרו עליו
שלם בודש ופחו קבלים
וימיתו ויקלך תחתיו ויהי
דברי זכריה הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
ישראל והוא רבך יהודה אשר
דבר אלהו לאמו בני רבעם
ישבן על כן יועאל ויחד

הקבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות
ויגע יהוה את המלך ויהי
מערעל עדיוס מלכו וישב
בבית החפשיה ויותם בוזחל
על הבית שפט אתם הארץ
ויהר דברי עזיחיה וכל אשר
עשה הלאהם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה וישכב עזריה עם
אבותיו ויקטרו אתו עם
אבותיו בעיר בן רמליח וותם
בנו תחתיו
בשנת שלשים ושמה שנה
לעזריה מלך יהודה מלך
זכריה בן רבעם על ישראל
בשמרון ששה חדשים ועש
הרע בעני יהודה באשר עשו
אבותיו לא סרו מחסות ארת
ורבעם בנבט אשר החטיא
את ישראל וקשרו עליו
שלם בודש ופחו קבלים
וימיתו ויקלך תחתיו ויהי
דברי זכריה הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
ישראל והוא רבך יהודה אשר
דבר אלהו לאמו בני רבעם
ישבן על כן יועאל ויחד

359
עוה יהוה י י שלום בן רשע ראש פקח ויקטרו קשרי תחת בן אוריאל בן עזריה וישבעו את בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל
מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל
מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל

עוה יהוה י י שלום בן רשע ראש פקח ויקטרו קשרי תחת בן אוריאל בן עזריה וישבעו את בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל
מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל
מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל מוסרי פנים אל ה' ואל בני ישראל ויאמר אהרן ויהיו לבני ישראל

וירם את משפט אלהי הארץ
ובא אחר מהכחשם אשר
תגרו משמריו וישב בנתאמ
והל מה אונם אך יראו
את יהוה יתן עינים גו' וגו'
אלהיו ויגזרו בבית המזבח
אשר עשו השמרנים גו' וגו'
בערום אשר הם ישובים שב
ואנשו בבל עשו אתפכות
בנות ואנשו בנות עשו את
נגד ואנשו חמת עשו את
שכלא ויבועים עשו נבחן
ואת רתק וחספרום טרפוס
את בניתה באש יאר מלך
וענמלך אל הכפרים ויהיו
יראים את יהוה ויגעשו להם
מקעותם כהני בנות יהוה
עשים להם בבית המזבח ית
יהוה היוראים ואת אליהם
היו עבדים כמשפט הגהם
אשר הגלו אתם משכי ער
היום תחלה עשים כמשפטם
יראשם אינם וראים את
יהוה ואינם עשים כחוקים
כמשפטם ותורה פמיונה
אשר ענה יהוה את בני עקב
אשר שם שמו ישראל ירו
יבית יהוה אמת בלתי נעו

לאמר לא תראו אלהים
אחרים לאת שתחו להם
ולא תעבדים לאת תבוחיהם
כי אם את יהוה אשר הלה
אתכם מארץ מצרים בטח
צרו ובזרע נמוח ארגו
היראו ולו תשתחו ולו תפולו
ואת החקים ואת המשפטים
והתורה והמעו אשר פרט
להם תשמרו לעשות כל
המים ולא תיראו אלהים
אחרים ותברית אשר פתי
אתכם לא תשבו ולא
תיראו אלהים אחרים כי
אם את יהוה אלהיכם תיראו
והוא יעיל אתכם מפד כל
אויביכם ולא שמעו כי אם
כמשפטם הראשו הם עשים
ויהיו הוהים האלה יראים
את יהוה ואת פסליהם היו
עבדים גם בניהם בני בנותם
כאשר עשו אבותם הם
עשים עד החטאות
והל בשנת שווש לחושע
בזאלה מלך ישראל מלך
חוקיה באחוז מלך יהוה
בן עשרים וחמש שנות החית
במלכו ועשרים ותשע שנה

מלך בירושלם ושם אמא
בת זכריה ונעשת נשור בעע
יהוה ככל אשר עשו זור
אבני הוא חסד את המות
ושבר את המעבלת וחת
את האשה וחתל נחש
הנחשות אשר עשה משו
כו עד חמשים חמשה הונבני
ישראל מקדשם לו חקרא
לו נחשיות ביהוה אל
ישראל בטח ואחך ירא
יהוה כמותו בכל מלכי יהוה
ואשר היו לפניו ודבר ביהוה
לא סר מאחוריו וישמר
מעוזו אשר ענה יהוה את
משו והיה יהוה עמו בכל אשר
יעא ושכל וימרד במלך
אשר ולא עברו ויהוה אהפ
את פלשמים עד עונו ואת
גבולת ממגדל נוצרים
עד עיר מבערי
ויהי בשנה הרביעית למלך
חוקיהו היא השנה תשיעית
לושע בראש מלך ישראל
על שלמנאסר מלך אשור
על שמרון וצר עליו והיה
מקצה שלוש שנים בשנת
שט לחוקיה הוא טנת השע

לושע מלך ישראל לנבכה
שמרון ועל מ ראשו את
ישראל אשרה ונחם בחח
ובחבר נהר גזונו וערו מדי
על אשר לא שמעו בקול
יהוה אלהים ויעברו את
בריות את כל אשר ענה משו
עבר יהוה ולא שמעו ולא
עשו
ונבוכדנצר עשירי שנה למלך
חוקיהו עלה סנחריב מלך
אשור על כל ערי יהודה
הבערות נתמש וישלח
חוקיה מלך יהודה אל מלך
אשור לכנישה לאמר חטאתי
שוב מעלי את אשר תתן
על אשא ושלם מלך אשור
על חוקיה מלך יהודה שלש
מאות כפר כסף ושלשים
כבר והנ חוקיה את
כל הכסף הנמצא בית יהוה
ובאניות בית המלך צענו
הוא קצץ חוקיה את
הלתות חבל יהוה ואת
האמנות אשר עפו חוקיה
מלך יהודה ותנם למלך
אשור
וישלח מלך אשור את נמון

את דבסרקס ואת דבשקה
מלך כוש את המלך חוקיהו
בחול כבורו שלם ויעלו
ויבאו יח שלם ועלו ונבאו
ויעמרו בתעלה הברכה
העלונה אשר במסלת י
שהכוכב ויקראו אל
המלך ויעא אלהם חוקיה
בו הלהוה אשר על הבית
ושבנה הספר וזאת בזאס
המוכר ויאמר אלהים
רבשקה אמר נא אל חוקיהו
כה אמר המלך הגזול מלך
אשור מה הבטחון יהוה
אשר בצוחת אמרתי יך
דבר שפתים עשה ונבונה
למלחמה עתה על מי בטחת
כי מדרת בני עתה הנד
בצוחת לך על משענת י
הקנה הרעיון הזה על מצרים
אשר יסמך איש עליו ונא
בכפונקבה כופר טה מלך
מצרים לכל הנכחשים עליו
ובתאמרנו אלי אל יהוה
אלהינו במחוננו הוא הוא
אשר הסיר חוקיהו את
במחוננו ואת מחוננו ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני

המוכר הזה תשתחו מירושלם
ועלה התערב נא את אר
את מלך אשור ואתנה לך
אלפים סוסים אסוה לזה
לך רכבים עליהם ואך השע
את פנת אחך עבדי
אדני הקטנים ותבטח לך על
מצרים לרכב וירי עינים עתה
המלך עירי יהוה עליו על
המקום הזה השתחו יהוה
אמר אלי עלה ער
הארץ הזאת והשחיתם ויאמר
אלהים בחוקיהו ושבעו וקרא
אל רבשקה דבר נא אל עבדיך
ארמית כי שם עיס אנחנו
ואל הרבר עמנו יהודית באום
העם אשר על החומה ויאמר
אלהים רבשקה העל אדניך
ואלד שלחני אדני לרבר
את הרברים האלה על
האשם השמים על החומה
לאכל את חרייהם ולשתות
את שניהם עמכם ונעמד
רבשקה ויקרא בקול גדול
והודית ונדבר ויאמר שמעו
דבר המלך הגדול מלך אשור
כה אמר המלך אדני שאל נבכ
חוקיהו כהלא יוכל לעיור

363

ואי הכי אשי כצא באו וכו' והוא כהן ביום שבת
והוא כהן ביום שבת והוא כהן ביום שבת
והוא כהן ביום שבת והוא כהן ביום שבת

ועליון חן וחסד ורחמים
ועליון חן וחסד ורחמים
ועליון חן וחסד ורחמים
ועליון חן וחסד ורחמים
ועליון חן וחסד ורחמים
ועליון חן וחסד ורחמים
ועליון חן וחסד ורחמים
ועליון חן וחסד ורחמים
ועליון חן וחסד ורחמים
ועליון חן וחסד ורחמים

את העל זמירות אשר דחה
במעלות אח אחרנית עשר
מעלות
בעת הלא שלח ברא אה
בארו בזבארו מלק בכל
ספרים ומנהח אל חוקיהו כי
שמע כי חלה חוקיהו ושמע
עליהם חוקיהו וראם את
כל בית נבלה את הכסף ואת
הזב ואת הבשרים ואת שמו
הטוב ואל בית בלו ואת כל
אשר נמצא בארצתו לא
יהיה דבר אשר לא הראים
חוקיהו בביתו ובכל מעלותו
ונבא ושמעו הנביא אל המלך
חוקיהו ואמר אליו מה אמרו
האנשים האלה ומאנו נבא
אלך ואמר חוקיהו מארץ
רחוקה באו מבבל ויאמר
מה ראו במיתך ויאמר חוקיהו
את כל אשר בביתך ראו לא
היה דבר אשר לא הראיתם
בארצתו ויאמר ושמעו חן
חוקיהו שמעו בבר וחיה וכן
ימים באים ונשא כל אשר
בביתך ואשר אצרו אבותיך
ער חיום היה כלך לאיתך
דבר אמר ויהיה בברך אשר

יעאן ממך אשר תורה
וחיו סדיקים בחיל מלכות
ולאמר הוזהר אל שעריך
טוב הבר יהיה אשר דחת
ולאמר תלוא אם שלום ואמה
יחיה בימי יולת וברו חוקיהו
וכל בך דתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעלה ונבא את
המים הערה תראה בתנאי
על ספר דברי תנאים למלך
והודח וישכח חוקיהו עד
אבותו וממך מנשה בני
חמנו
בדשמים עשה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמשים
מלך בירושלם ושם אמו
הפנינה ויעש הרע בעני
יהיה כהן עבד הגוי אשר
הרשי והוא מסני בני ישראל
ויעבד וכן את הבמות אשר
אבר חוקיהו אביו ולא יסמוכהו
לבעל ויעש אשרה כאשר
עשה אחאב מלך ישראל
וישאהו לכל עבא השמים
ויעבד אתם ובנה מזבח
בבית יהוה אשר אבד ויקח
בירושלם אשים את שמי
וכן מבחוח למעבא השמים

בשמי הערות ביה וזה ענין
אתה באש וענני ונחשו עשה
אוב ודענים הרבה לעשות
הרע בעני יהוה והכעיס ופעם
אתפלי האשרה אשר עשה
בבית אשר אמר יהוה אל יזר
ואל שלמה בנו בבית יהוה
ובירושלם אשר בחרתי ממל
ישכמו ישראל אשים את
שמי לעולם ולא אסף להגיד
לך ישראל מה הארמך
אשר נתתי לאבותך וקאם
ישמרנו לעשות כל אשר
עיתם לכל התורה אשר
ענה אתם עבדי משה ויא
שמעו ונתעם מנשה לעשות
את כל מה גזלם אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל
וידבר יהוה ביד עבדו מנביאם
לאמר יעז אשר עשה מנשה
מך יהודה הנה בעבדו אשר
הרע ממל אשר עשו האמרו
אשר לפנינו והאזעא את
יהוה בגלותו לכן משה
יהוה אלהי ישראל הנני
מבא לך על ירושלה ויהיה
אשר כל שמעיהו ועתה שגרו
אזוני ונכחה על ירושלה

את קן שחרו ואת משקל חן
בת אחאב ומותו אתו ושל
פאשר ומח אתה על חיל מוח
וחבר עד פתי נכסא את
שארית נחלתו ונתמים בן
ותו לב ולמשפחה כל אימתם
יעז איר עשו את הרע
בעני ויהיו מעשים ארמי
מז חום אשר יעזו אבותם
ממצרים ועד חלום חיה וגם
לס נקו שכר מנשה הרבה
מאז עד אשר מלך את
ירושלם קה למלך מחטאתו
אשר החטא את יהוה
לעשות הרע בעני ויהוה
ויהוה דברו מנשה וכל אשר
עשה וחטאתו אשר חטא
הלאהם בתנאי על ספר
דברי חמשים למלך יהוה
וישכב מנשה עם אבותו
ונקבר בגדפיתו בגד
ומלך אמון בנו מחטאו
בן עשרים ושנים שנה אמון
במלכו ושנים שנים מלך
ירושלם ושם אמו משלמה
בת חרש מן שבה ויגע
חרינו בעני והוא כאשר עשה

מנשה אביו וילך בכל הדרך
אשר חרך אביו ויעבד את
הגוים אשר עבד אביו וישת
לחם ויעבד את יהוה אלהי אביו
ולא חרך ברך יהוה ויהיה אשר
עבדו אמו עלו ונחמיו את
ומלך בביתו ויהי עם האם
את כל חקשרים על המלך
אמו ומלכו עם הארץ
ואשתו בנו פחמיו ויהוה
אמו אשר עשה חיל הר
קתבים על ספר דברי המלך
למלך יהודה ויהוה אתו בן
בגדעא ומלך ואשתו בן
חממו
בן שמונה שנה ואשתו בנו
וישלוש ואח שנה מלך
בירושלם ושם אמו יהודה
ערה מבעתה ועש חוש
בעני יהוה וילך בכל דבר
אביו ולא סר ממנו ושמו
ויהי בשמנה עשרה שנה
יאשה שרח המלך את ש
בן אעליו בן משלם חס
בית יהוה לאמר עירי
חלף חתו הגוים חס את
המבא בית יהוה אשר חסם
שגרו חס מבעתה ויהיה
עירי עשה חממה
המפסדים

367
והוא כהן ביום שבת והוא כהן ביום שבת
והוא כהן ביום שבת והוא כהן ביום שבת
והוא כהן ביום שבת והוא כהן ביום שבת
והוא כהן ביום שבת והוא כהן ביום שבת

Small marginal notes on the right side of the page, including some numbers like 'ל' and 'כ'.

שם על הזבוזות אשר רף או
עמוות אדם עליהם וישב
ורושלים ויעז המלך את בני
השם לאמרי עשו קסח ליהוה
אלהיהם ככרתו יי ספר
הפרת יהוה בלא לעשור
פסח הזה מימל השפכים
אשר שפטו את ישראל וכל
ימי מלכי ישראל ויולכו
ויהיו כל אדם בשמנה עשרה
שנה למלך ואשימו נעשה
חפפו הנה ליתור בירושלם
וגם את האבות וארחיהם
ואת התרומים ואת הגולים
ואת כל השקעים אשר נולדו
בארץ והנה ובידו שלבי
בער ואשימו למען היום
את דברי התורה חסתיכם
על חסור אשר מעא חלקו
מקחו בית יהוה ופמחו יא
היה לפני מלך אשר שב
אל יהוה בכל לבבו ובכל
נפשו ובכל מאו כל אהרת
משק ואחריו לאדם פמחו
את לא שב יהוה מחוזו אפס
הקול אשר חנה אפס מיהנה
על כל חפסנים אשר הנה
הפענשו מנשה ויאמר יהוה

גם את חזונה אסור מעל
פע כאשר וכתתי יאר
ישאל ומאסו זנת ויער
מזאת אשר בחרתי יאת
רושלים ואת חבית אשר
אמרת יהוה שמי שם
וזה דברי יאשיהו וכל אשר
עשה הלא הם בה נום על
קסר וציו חיים ולכו
והנה גזמיו על פרעה
נכה מן מענים על מלך
אשור על נחור פרת ויהי
המלך יאשיהו לקראתו
וימיתהו בגויו כראו אתו
וינבחו עבד ומת מעירו
ויהאוי רושלים וקהררהו
בקברתו ויהקע הארץ
את יהוהו ברא שררהו
וימחהו אתו ומלכו אתו
רחל אביו
ברושלים ושלש שנותו יהאוחו
במלכו ושלש חרשים מלך
בירושלם ושם אמר חספול
בתורמחו מלכה ויעשה חכע
בעיני יהוה כל אשר עשו
אבותיו ואמחהו פרעה נכה
ברגלה בארץ חמה במלך
בירושלם ויהו עשיתו ארץ

מכאן

כי את כשד כסף וכפר וקרי
וימלך פרעה נכו את אהרן
בדאשונה רחל יאשיהו
אביו וכס את שמו והוקטם
ואמחהו לחן ונכא מעינס
ונמט שם והקטף והנה נה
והוקטם ופרעה אך העקר
את הארץ ולת את הקטף
עלפו פריעה אוש כערכו
נאש את הקטף ואת הנהב
את עם הארץ להח לפריעה
נכה
בו עשורם וחסש שנה וחכום
במלכו ואחז עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמר וזה
בד סררה מדומה וישחזק
בעיני יהוה בכל אשר עשו
אבותיו ויהו על נב כושף
מלך בצר ויהו לוי והוקטם
כפר שלש שנים וישנו
רחל אביו
בו השלח יהוהו אתיו
כשדים ואת גוריו אינס ואת
גדויו מואב ואת גוריו בני
עמו וישלח ביהוה להגיד
כדי יהוה אשר הבר בידו עשו
הכחשים אך על פי יהוה הו
היה בתורה לחסור מע
פגיו בחפואת מנשה

בכל אשר עשה וגם דחהו
אשר שם ומלא אתיו ושלם
רם נה ולאמה יהוה לסר
ויהו דברי יהוקים וכל אשר
עשה חלאהם פלבים עלספי
דברי חיים למלכו והודר
וישכב ויהוקים עם אביו
וימלך והחביו בגו חתיה ויהו
הקף עור מלך מערס לעאת
מארעו פרחה מלך בבל
מחל מערים עד תור פרת
כל אשר חתה למלך מערים
בושלה עשרה שנה והנבין
במלכו ושלש חרשים מלך
בירושלם ושם אמר נחשא
בת אלנתו מירושלם ויעש
הרע בעיני יהוה כל אשר
עשה אביו בשתחיה עלה
עבדי נכבר נאע מלך בבל
ירושלם וכמא הער במעור
ויבא נכבר נאע מלך בבל
על העיר ועבדיו ערים
עליו ויא מחביו מלך יהוה
עלמך בבד הוא ואלו
ועבדיו ושריו וסוסינו וקח
את מלך בבל בשנת שמה

כאן

למלכו ויועא משם את כל
אוצרות בית יהוה ואוצרות
בית המלך ויעז את כל פלג
הנהב אשר עשה שלמו מלך
ישראל בהכל יהוה באשר
דבר יתור והנה את הדרושם
ואת ברה שלים ואת כל גבור
החל עשרה אלפים גולה
וכל חתש והמסגר לא נשא
וזת רכל עם הארץ ונגו את
יהוהו בבל ואת אם המלך
ואת נשי המלך ואת סוסינו
ואת אולי הארץ חלור גולה
אנשי החול שבת אלפוס
וחרש והמסגר אלה הכל
גבורים עשו מלחה ובינאם
מלך בבל גולה ובמלך
מלך בבל את מתגיה דרו
החמיו וכס את שמו עד הנהו
בירושלם ואת שנה עד יהוה
במלכו ואת עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמר
חמכר בתורמחו מלכה
ועש חכע בעיני יהוה כל
אשר עשה והוקטם בני על
אף יהוה חנה בירושלם

כאן

ובנה וזה ערה ויכו אתם
מעל פטו ומלך עד קודרו
במלך בבל
ויהו בשנת תשיעית למלו
בחדש העשור בעשור
לחדש בא נב כדנאע מלך
בבל הוא וכל חילו על ירושלם
ויהו עליו וכבו עליו דר
סביו ותבא העיר במעור
עד עשתי עשרה שנה
למלך עד קהו ונתשעה חודש
ויהו הרעב בעירו ולא היה
לחם לעם הארץ ויתקע הער
וכל אנשי המלחה חלוד
דרך שעה בין החמות אשר
על המלך וישדום על
הער סביב ויהו רחל שבנה
ויהרכו חולי בשדים אחר
המלך וישגו אלו בערבובת
יהו וכל חילו נמו מעליו
ניתפשו את המלך ויעלו אתו
אלמלך בבל רבנית ויהו
אתו משכבו ואת בני עדקתו
שחכו לעניו ואת עני עדקתו
עור מאסו ויהו בת שתי נבי
ויבאו בבל
ויהו חסר כל בשבע
ויהו היא שנת תשיע

כאן

Vertical text in the left margin, including some numbers like 'ל' and 'כ'.

עשרה שנה למלך נבוכדנצר
מלך בבל לא נבוארארן
טבחום עבד מלך בבל
ויושע יושף את בית
יהודה ואת בית המלך ואת
כל בני בית יושף ואת כל בית
גדול שרף פאטי ואת חומות
ירושלם וקצב נהעו כל חור
כשרים אשר רב טבחום
ואת יתר רעים הנשארים
בעיר ואת הנמלים אשר נמלו
על המלך בבל ואת יתר הנמון
הגולה נבוארארן רב טבחום
ומדלת הארץ השאר רב
טבחום לכתמים ולגבים
את עמודי החשת אשר
בית יהודה ואת המכונות ואת
ים החשת אשר בבית יהודה
שברו כשרים ושאר את
נחשתם בבל ואת הפירית
ואת הלעס ואת המזמרת
ואת הפפות ואת כללי החשת
אשר ישורתו בל לקחיו ואת
המרתות ואת המורקור אשר
הבזוב ואשר כסף כסף לקח
רב טבחום העמודים לעצב
הנם האהל והמבנות אשר
עשה שלמה לבית יהודה

המה שרף לנחשת כל הנמלים
האלה שמנו עשרה אמה
קומת העמוד האחד וכל הדת
עליו נחשת וקומת חשת רת
שלש אמה ושפסח ורמנים
על חמורת סבני חל נחשת
בבאה לעמוד השני על
השפסח וקח רב טבחום את
שרפה כחזקאש ואת עמדות
כחז משנה ואת שישות שמרו
הספי ומחעור לקח כל יוכי
אחד אשר הוא פקוד על
אנשי המלחמה וחמשר
אנשים מראי סגור המלך
אשר נמצאו בעיר ואת הספי
שר העצא המצבא את עני
הארץ וששים איש מעם
הארץ וקמ עאים בעיר וקח
אתם נבוארארן רב טבחום
לקח אתם על מלך בבל
רבלתה וקראתם מלך בבל
ונמעתם ברביה בארץ חמת
ויגל יהודה מעל ארמלתו
והעם הנשא בארץ יהודה
אשר השאיר נבוכדנצר
מלך בבל ופירד עליהם את
גדלתו בואחיקם בושפון

וישמעו כל שרי החילים
המה וראשונים ביהודה
מלך בבל את גדלותו וקראו
אל גדלתו ממעפת וישמעו
בזנתות ויחגזו בן קרח
ושררה בנת נחמת הנטפתי
ויאזניהו בנת מעבתי חמק
ואנשיות וישבעו להם גדלותו
ולאנשיות ויאמר להם אל
תיראו מעבתי הנשיות שכן
בארץ ועבדו את מלך בבל
ויכב לבן
והתפגשו השביעי ב"א
ישמעאל בנת נחז ב"א
אלישמע מהדע חתום
ועשרה אנשים אתו וכו'
את גדלת חממת ואת חמ
היהודים ואת חכמים אשר
היו אתו במעפדי ויקח
העם מקטון ועד גדול ואת
החילים וקראו מן עירם
יראו מפני פשרות
יהיה בשלשום ושבע
גלות והגבנו מן הדת

החילים וישמעו כל שרי החילים
אלהים ותקום עליהם ועל אמה וקם ויגל יוכי נחז אר

בשנים עשר ורשבועות
וישבעו חמית שמה את
מרוץ מלך בבל בשנת מלכו
את ראש ויחזקו מן הדת
מבית לא ירבו את כמות
ומן את כמות מעל כסא
המלך אשר את כסא
וישנא את נגד כלוא ואכל
לחם עמוד למסח כל ימי
חיו ואחרתו ארחת נמק
טנתו למאת המלך רב
זה חזמו כל ימי חיו

אחזניסם בן אהה יסחאמך
אביסמך על מן חסא אימדיני
ואשתו על עסקה סבא אכנת א
אמנתו וואתם וישאים ספרים
למד ליהודים וישא אעמא ונא
ספר כל ספר ויהיה חמית
אתם איס וכלה מלבינה חזקאמס
אנשיות ואתם וישאים ספרים
אנשיות ואתם וישאים ספרים
מן מלכותו וישא אעמא ונא
חזר וישא ספרים וישא אעמא ונא
שמו חמית וישא אעמא ונא
במו חמית וישא אעמא ונא
ספרים וישא אעמא ונא
חזר וישא ספרים וישא אעמא ונא
חזר וישא ספרים וישא אעמא ונא

הערך לך מביאר
בו והיב כתו

הערך לך מביאר
בו והיב כתו